BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 12 — 6 pagini 3 lei — Sâmbătă 6 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Ordine şi pistrui

Pentru toţi oamenii cari se pricep să judece liber şi n'au întârziat să descifreze mai adânc sensul campaniilor antinaţionale care plimbă o duhoare de ghetto pe toată suprafaţa ţării, nu mai e niciun secret că prin această suspectă grije de ordine, comunismul încearcă să se instaleze, încă şi mai stăpân, peste confuzia zilelor sumbre de azi.

«Ziariştii» din Sărindar, «ziariştii» ăştia cu casiere pe la parchet şi cu fundul umflat de multe picioare româneşti — care au lovit tocmai acolo de unde pornia cugetarea umanitară, — bravii «tovarăşi» ai Anei Pauker într'un cuvânt, au mobilizat toate invectivele puşcăriilor comuniste împotriva spiritului naţional şi al iluminaţilor cari-l traesc.

Corul infernal al bandelor de şantaj nu s'a ostenit până azi. Cu aceeaşi stridenţă ca din prima zi, cu acelaş pathos lăbărţat şi strâmb, ca şi când s'ar fi prăbuşit Ierihonul a doua oară, idişul sgomotos inundă oraşul şi ţara, un vaer imund de lături de vorbe — încât s'ar zice aproape că numai sângele acestor fanatici ai «ordinei» curge, ca o cerneală inepuizabilă, peste rotativele cunoscute şi de atâtea ori închiriate.

Grija asta de «ordine» îmi impune, mărturisesc — şi mă emoţionează aproape... Dar par'că n'am mai întâlnit-o demult! «Ziariştii» din Sărindar, ziariştii cu urechi de măgar şi cu buzunarele pline de tot fanatismul lor «românesc», au avut ei oare totdeauna aceeaşi frenezie pentru proaspătul ideal pe care-l mărturisesc acum?

Hai să-l căutăm mai repede în istoria destul de recentă a acestor case de prostituţie umanitară în care se colaborează, dinr când în când, şi câte ceva din destinele româneşti.

Să dăm mai întâi la o parte hoitul Sadoveanului... O masă putredă de carne — asta nu compteaza decât în registrele de salarii, unde osânza numelui lui, foarte românesc şi gras, este evaluată la 100.000 lei lunar. Atâta câştigă cinstit — să mărturisim că nu e puţin — un gazetar închipuit şi un mare scriitor închiriat. Aşa dar Sadoveanu, la o parte — la o parte, cum îl dă azi toată ţara care-l arde pe rug.

Dar să stăm puţin pe piatra din drum, la răspântia atâtor confusii, să încercăm mai bine să vedem prin toate obscurităţile care acoperă orizontul şi — mai repede, mai repede... — să răsfoim câteva gazete din urmă. Ce gazete? «Adevărul» fireşte şi «Dimineaţa», aceste felinare roşii care indică trecătorului o casă... de opinii — şi faruri în acelaş timp ale impresionantei democraţii române! «Adevărul» în sfârşit, unde Schor iscăleşte Sadoveanu şi unde Kalman semnează Mihai...

Să răsfoim aceste gazete, să le pricepem mai bine dacă se poate... Doamne, ce vedem!

Iată procesul Anei Pauker, secretara «Ajutorului roşu» care întâmplător se găsia tocmai în familie cu «Adevărul» din Sărindar! Era nora lui Pauker — sau, dacă vreţi, dela Pauker — proprietarul «Adevărului» şi care, n'aş putea să jur, dar presupun că e frate bun cu Schor Sadoveanu şi cu Kalman Mihai. Eroina pe care Consiliul de războiu a intemniţat-o pentru 10 ani, şi care era atâta de strâns înrudită cu «Adevărul», e drept că a strecurat puţină dinamită prin satele româneşti, învăţând pe ţărani că monarhia e o superstiţie nedemnă, că icoanele bătrâneşti sunt iluzii neghioabe, ca şi graniţele noastre peste care erau invitaţi să treacă, liberatori, soldaţii lui Stalin.

Câţiva dintre noi — şi, la drept vorbind, cei mai mulţi...—am crezut atunci că ordinea era puţin zdruncinată... Dar ne înşelam! «Adevărul» ne îndemna pe toţi să ne păstrăm calmul — el şi-l păstra, să recunoaştem, destul!—şi ne asigura că nu e nimic... Iar, ca să ne lămurească mai mult, fotografia galeşe a Anei Pauker apărea zilnic în coloanele socrului Sadoveanu, şi tot atâta de prompt eram informaţi de câteori vizionara avea o sincopă pe banca acuzării sau sorbia din paharul cu apă... Atunci «ordinea» nu era turburată. «Adevărul» era calm, virgin, — niciun accent grav nu încrunta pagina lui!

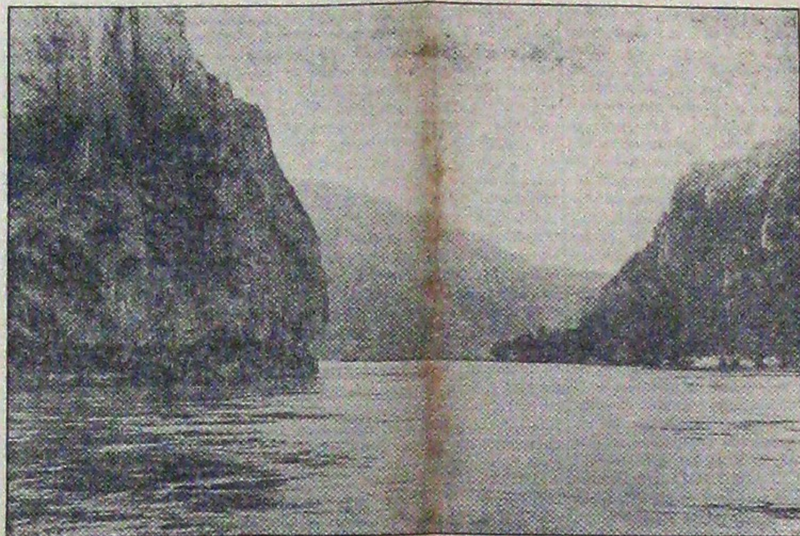
E numai un caz însă — acesta... N'am terminat. Continui!

Până atunci însă pricepeţi par'că mai bine «ordinea» pe care o vrea «Adevărul», care-i e atâta de scumpă, — ordinea pistruilor sărindari.

Şi acum, fiindcă i-am demascat, staţi un minut. Puneţi fotograful să prindă silueta lor... Priviţi-i mai bine, mai lung.

TOMA VLADESCU

România pitorească

Cazanele

Vinovaţii

Legile şi măsurile din urmă ale guvernului au avut pentru conştiinţa noastră efectul marilor zguduiri, care subliniază revelaţiile.

Am înţeles în sfârşit ceeace atâta vreme nu pricepusem. Ni s'a deslegat un mister care sfredelea chinuitor gândul nostru.

Acum ştim de ce de douăzeci de ani încoace stăruim în lâncezeală şi în mediocritate.

Acum ştim de ce ţara aceasta a stat multă vreme dezarmată, de ce alianţele noastre ne-au dat de atâtea ori dezamăgiri, de ce în repetate rânduri ne-am văzut în primejdii faţă de care nu eram pregătiţi, nici diplomatic şi nici militar.

Acum ştim de ce agricultura noastră dă cel mai ruşinos randament la hectar din lumea întreagă, de ce n'avem drumuri circulabile, de ce cooperaţia noastră există numai ca un cobai pentru exerciţiile legislative ale partidelor.

Acum ştim de ce sănătatea masselor româneşti este primejduită, de ce alcoolismul pustieşte satele noastre, de ce malaria şi sifilisul ne mănâncă de vii copiii ţării.

Acum ştim de ce administraţia este dezordonată şi coruptă, de ce am avut atâtea bugete deficitare şi de ce creditul nostru în străinătate este nul.

Acum ştim, în sfârşit, de ce ţara este cotropită de străinism şi de ce însăşi cultura şi presa românească sufer infiltraţiile unui spirit neromânesc şi antiromânesc.

VESTITOR

N. IORGA ŞI COLEGII

La noul proect de lege universitară şi la toate măsurile anti-studenţeşti recente s'au spus la Senat câteva adevăruri de curaj.

Să subliniem în primul rând critica bravă făcută de veneratul A. C. Cuza, care s'a ridicat tânar de vlagă imbatabilă, împotriva închiderei universităţilor şi încercărei de «a se scoate studenţii din politică»...

Impreună cu prof. N. Iorga, d-sa a spus că studenţii nu pot fi opriţi de a face politică, acesta fiind un drept consacrat de constituţie. Să nu facă politică în universitate, da; însă acesta e un lucru pe care de mult l'au observat studenţii înşişi.

Natural, e greu ca de îndată ce intri în sala de cursuri să uiţi ce sentimente nutreşti pentru Hristos, Rege şi Naţiune, — şi aceasta numai fiindcă pe catedră s'ar afla geamanduri de bere şi seu care răspund la numele — să zicem — de Bazilescu.

Şi e poate tot ce s'a întâmplat — politiceşte — cu studenţii naţionalişti la Universitate, — afară, negreşit, de revendicări legitime studenţeşti (ca cele dela medicină) pe care Senatul universitar însuşi le-a admis, iar legile liberale în curs sunt chiar pe cale să le ordone.

La Camera, Octavian Goga, cu inteligenţă avântată, într'un discurs făcător de istorie, s'a ridicat în acelaş vechi apărător al studenţilor naţionalişti pe care îl cunoaştem din vremi mai cumplite. In sfârşit, dincolo, la Senat, prof. N. Iorga şi prof. N. Costăchescu, — pe care trebue să-l felicităm că, leal cum ne place să-l ştim, a fost foarte rezervat în privinţa interpretărilor calomnioase ce s'au dat atentatului regretabil dela Iaşi — la proectul de lege universitară au adăogat că «SE CERE AZI AUTORITATE, NU LEGI, INAPLICABILE, ŞI CA TURBURARILE STUDENŢEŞTI AU O CAUZA ADANCA, INCAT NU TREBUESC TRATATE SUPERFICIAL, IN GRABA ŞI CU MASURI DE POLIŢIE».

Ce aş putea adăoga eu la aceste oneste, pe cât de bine cugetate observaţii, decât că noi le-am strigat ani de zile şi desigur încă vom avea să le strigăm, indiferent că ne fac «huligani» singurii huligani care există azi în ţara românească, — presa de stânga.

In discursul dela Senat, prof. N. Iorga a mai avut prilejul să se ocupe mult şi cu statutul ştiinţific al profesorilor, cu scumpii şi stimaţii săi colegi. Mai e nevoe să spunem că a fost necruţător? Dar poate e nevoe să spunem că a fost şi foarte drept, — şi e ceeace mă grăbesc să fac.

Prof. Iorga vorbeşte de incapacitatea flagrantă a atâtor profesori universitari, care de când au suit catedra nu fac din cursul lor decât un mizer fenomen de repetiţie, papagalizând an de an aceleaşi foi sapirografiate.

Unii — îmi permit să adaug — e bine că fac şi asta, fiindcă în chipul acesta spun o singură prostie pe toată viaţa, pe când altfel ar trebui să spună cu fiecare an, una nouă!

Cert e că 90 la sută din cursurile noastre universitare sînt rebut. Studentul, cu flairul adolescenţei, le simte cale de o poştă şi le respinge tot aşa.

Mai mult, sunt discipline întregi de tot aşa de crasă inutilitate sau paupertate intelectuală, când nu complet ieşite din veac. In loc să ia în seamă astfel de lucruri, noua lege face, vorba d-lui Costăchescu, poliţie.

Profesorii ambulanţi! Cambridge, Oxford, nu are? Manchester, nu? Sorbona nu are atâtea somităţi care stau la Bordeaux? Strassburg atâtea altele care stau la Paris?

A spus cineva că aceasta ţine pe loc ştiinţa franceză sau engleză?

Nu, depărtarea studentului de universitate îşi are pricina în calitatea nulă, sau nota desuetă a celor mai multe cursuri (cum recunoaşte N. Iorga); şi — adaug eu—mai ales în lipsa totală de aderenţă a materialului universitar cu spiritul veacului.

Şi bicicleta a evoluat (vezi avionul!)

Numai universitatea îşi permite să trăiască în veacul lui Scot Erigen.

D-le Angelescu, d-ta eşti om onest. Gândeşte-te deci să reformezi universitatea nu într'o săptămână, sub presiunea unui atentat săvârşit de servitori, ci organic, printr'o refontă în veac, a întregului conţinut didactic.

Dealtfel, de nu greşesc, aceasta e chiar Intenţia Regelui Culturei: Refonta în veac a unei instituţii de veacuri.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

UN NOU PARTID

Se anunţă întemeierea unui nou partid, negreşit mare, naţional, şi dacă se poate chiar român.

Acest partid ar avea fruntaşi pe un G. G. Mironescu, Xeni, Take Ionescu (care ar învia special pentru asta), Rădulescu, Dumitrescu şi alte somităţi.

Şefia s'a oferit d-lui Nicolae Titulescu.

Fostul cancelar a primit-o cu plăcere şi în consecinţă şi-a anunţat prelungirea şederei la St. Moritz.

11 INCENDII

Ziarele anunţă 11 incendii într'o singură zi în Capitală.

Ele ar fi fost puse la cale numai de viscol...

11 incendii şi nici un Honigman în ele!

Mare efect a avut, domnule, campania lui Adrian Baliag!

LUNA ŞTIE...

Nimeni nu ştie încă — ne spun telegramele — ce intenţii nutreşte Ducele de Windsor...

— Nici chiar el!

FOARTE GRAVA...

Un comunicat din strada Cordei (adică, strada pe care dau closetele dela Athénée Palace) ne anunţă că «partidul naţional-ţărănist consideră situaţia politică drept foarte gravă».

Dar, Domnule, nu vine la putere...

INDIGNAREA D-LUI MADGEARU

D. Madgearu protestează în «Dreptatea» că la Muzeul Militar este aşezat un tun conceput în timpul războiului de d. Manoilescu.

In urma acestei indignări Muzeul Militar va înlocui tunul d-lui Manoilescu printr'o pereche din acele pe cari d. Madgearu le-a numărat conştiincios ca plutonier de intendenţă în timpul războiului la Iaşi.

DOCTORUL FARA VOE

Studenţimea ispăşitoare

de NICOLAE BOGDAN

Publicul mare este încă la noi — generalmente vorbind — foarte credul şi foarte slab informat. Cu toate acestea credem că nici un român, oricât ar fi fost el de modest ori de sărac cu duhul, nu se poate să nu fi fost izbit de ferocea laşitate cu care s'a aruncat presa jidovească şi jidovită împotriva studenţimii în ultimele trei-patru zile. Nici nu ajunsese bine la Bucureşti vestea stupidei agresiuni săvârşite — şi din fericire neisbutite — împotriva rectorului Universităţii din Iaşi, că toate aceste potăi lacome şi circumcise s'au şi grăbit să arunce întreaga vină asupra capetelor inocente ale tineretului nostru studios.

Trei zile a durat acest cor de lătrături infernale. Trei lungi şi chinuitoare zile a durat acest spectacol degradant şi respingător, căruia i s'a raliat, printr'un proces morbid de slugărnicie spirituală, mulţi dintre acei români gelatinoşi, cari au pus puţină osânză pe abdomen — şi nu tocmai puţine parale la chimir — speculând *a la hausse* asupra naţionalismului. Pentru ca la urmă să se vadă, spre onoarea întregei Naţiuni, nu numai a studenţimii ultragiate şi calomniate, că autorii stupidei fapte nu sunt studenţi, ci nişte indivizi de rând, cari aveau de lichidat cu victima un neînsemnat diferend personal.

Se poate vedea foarte uşor de aci prin urmare, că pe ovreii şi pe tâlharii din Ţara Românească nu i-a durat atâta agresiunea în sine, cât existenţa însăşi a studenţimii naţionaliste. Şi pe bună dreptate de altfel. Căci dacă această studenţime s'ar fi evaporat prin cine ştie ce împrejurare magică, dacă eroismul auster şi abnegaţia creştină a tineretului universitar n'ar fi pus în decursul acestor ultimi ani o frână puternică venalităţii culpabile a politicianismului, nimic nu s'ar mai fi putut opune triumfului bestial şi definitiv al iudaismului în România.

Cum tineretul în chestiune n'a consimţit să se evaporeze, ci dimpotrivă şi-a încordat toate puterile sufletului său curat în acest suprem efort de apărare a căminului strămoşesc pângărit, toţi aceşti diformi fii ai diavolului (*B'nei B'rith*) se răzbună după maniera talmudică, răspândindu-se în imprecaţii ridicule şi în calomnii murdare. Astfel că, în faţa noastră a tu-

(Continuare în pag. 3-a)

Insemnări depe front

Atacul pentru ocuparea şoselei dela Las Rozas

Soarele este sus şi ne încălzeşte. Ne-am dezmorţit de frigul de peste noapte. Artileria noastră trage câteva focuri pentru regularea tirului.

Lui Ionel Moţa i-a venit din România o ilustrată dela mama sa. Pe faţa lui joacă o rază de lumină de bucurie. E singura scrisoare care a sosit în Spania, scăpată din nebăgare de seamă de cenzura dela poşta din România.

Ne bucurăm cu toţii, căci avem speranţe că vom primi şi noi veşti din patrie. O luăm fiecare în mână. Nu am mai văzut slovă românească de peste o lună. Stăm alături, Marin, Moţa şi eu. Ionel ne spune:

«Cât necaz am făcut eu părinţilor mei. Când am plecat dela Cluj, mi-am aruncat o privire înapoi. Am văzut-o pe mama, care se uita după mine pe geam. O privire care nu o voiu uita niciodată... Dar pentru marea noastră misiune nici o jertfă nu este prea mare. Şi dacă Dumnezeu crede că moartea mea este necesară pentru a răscumpăra păcatele neamului nostru, mor cu bucurie».

Mă uit la Moţa, cred că tot cu acelaş curaj şi credinţă au mers la moarte pentru Cruce, mucenicii credinţei noastre strămoşeşti.

In lumina soarelui şi sub bombardamentul artileriei amintirile noastre de acasă capătă un farmec deosebit. Vorbim mult, pare că aşa suntem mai aproape de ai noştri. Apoi gândul ni se îndreaptă către Căpitan şi Legiune. Totdeauna forţa noastră de resistenţă a fost mişcarea. Să ne purtăm bine, să se fălească mişcarea cu noi.

Se dă ordin de preparare. Suntem gata cu toţii. Mă uit la Moţa şi la Marin. Amândoi, de câte ori plecăm la atac, scot nişte fotografii din buzunar şi pe furiş şi jenaţi parcă, se uită la ele. Eu mă fac că nu-i văd. Marin se uită la mama lui, decupată dintr'o fotografie, pe semne grup, şi la d-na Marin, ce abia se zăreşte într'o poză pe munţi, căzută în zăpadă.

Moţa se uită la copii. O fotografie făcută la mare cu Gabriela şi Mihăiaş în apă.

Imi pare rău că n'am luat şi eu o fotografie a Verei, nevasta mea. Parcă i-am uitat figura.

Pornim în formaţie. S'a pornit tot frontul, dealungul, cât vezi cu ochii. La dreapta şi la stânga soldaţii au pornit din tranşee. Compania noastră este astăzi mai în urmă, dar peste câtva timp la luarea contactului cu inamicul, vom fi iarăşi în linia întâia. Inaintăm greu căci inamicul nu se dă bătut. Avem pierderi mari. Vedem cum brancardierii nu mai prididesc cu ridicatul răniţilor. Stăm la adăpost într'un şanţ natural pe fundul unei văi să ne odihnim. Trece, dus pe targă împuşcat în gură, locotenentul dela compania de mitraliere. In ziua aceasta am pierdut mulţi ofiţeri. Aproape toţi ofiţerii banderei noastre au fost omorâţi sau răniţi. «Noa Ilies» al nostru este însă calm cu plosca lui plină totdeauna de coniac.

Inaintăm şi ocupăm şoseaua. Pe marginea ei, în şanţ, se face repede tranşee. Escuada noastră este pusă să facă de gardă în extrema stângă, din cauză că s'a desfăcut legătura cu flancul stâng. Stăm pe un delușor, bătut de tancuri cu tunurile. Caporatul Montesina este rănit de un obuz. Ionel Moţa ia comanda escuadei. Trebuie să raportăm clipă cu clipă la Plana Maior (Statul Major) toate mişcările din stânga, ca să nu fim înconjuraţi de inamic. Moţa face rapoartele scrise în franţuzeşte. Se vede ochiul ofiţerului şi precizia omului pregătit. Mi le dă mie, şi eu, sub o ploaie de gloanţe, le duc lui Marin. El fuge la fel până la Plana Maior. Spre seară s'a făcut legătura cu trupele noastre. Morţi de oboseală primim ordin să mergem la locul nostru în tranşeele dela drum. Incepem să ne săpăm şi noi cu ce putem, un parapet în faţă şi lărgim şanţul şoselei, spre a încăpea să ne culcăm. Apa izvorăşte din pământul nisipos. Eu mă duc să culeg ceva ierburi uscate să le punem dedesubt. Dintr'un turn trag în noi cu puşti cu lunetă. Chitesc minunat. Numai Dumnezeu de scapă.

Mie începe să-mi fie frig. Simt cum mi se urcă temperatura, la noapte deci n'o să-mi fie frig. Apa a udat paiele. Mă duc cu un sac şi adun băligar depe câmp, pus în grămezi pentru îngrăşăminte. Cel puţin izolez apa de dedesubt. La murdăria şi păduchii noştri, nici nu mai contează asemenea aşternut.

Nicolae Totu

Au plecat cocorii

Recunosc, subiectul acesta — pentru mulţi — este inactual. Dar, vă rog să mă credeţi, nu e banal.

Nu vreau să vă obosesc prea mult cu doctrină şi savantlâcuri. Vă spun o poveste simplă. Mai precis, vreau să vă anunţ o plecare. Plecările, în general, au aripile muiate în tristeţi. De data asta, însă, nu.

Au plecat cocorii... Pe ecranul zilei, titlul ar presupune atitudini elegiace şi priviri melancolice aruncate în plasa interminabilă a zărilor.

Când se duc, în şiruri nesfârşite, cocorii, visurile se desprind şi ele din rădăcină şi, uşor trist, ca un cântec de vioară surdinizată, colindă spre hotare de nelinişte.

Cocorii pleacă pentrucă aceasta le este menirea. Să binevestească pretutindeni.

In viaţa lor, legea acestei plecări este inscrisă pe fila inimii calde. Ei simt că drumul lor este o cale aparte.

Plecări de cocori... Plecări de visuri...

Deobiceiu, în calendar, ora plecării, e însemnată, autumnal, cu plaivas arămiu.

Pleacă, odată cu toamna, minusculele broderii pe orizontul violet, lăsând în urmă sfâşieri şi agonii de toamnă şi purtând, pentru alte tărâmuri, solia binevestitoare.

Se întorc primăvara, odată cu florile, cu brezile pictate de penseluri măiestre, cu viorile înaripate ale codrilor, cu lumina şi cu bunăvestirea Invierii.

Cocorii pleacă toamna, pentrucă aşa le-a înscris Dumnezeu drumul pe hârtia Destinului. Pleacă toamna de la cuiburi, spre alte cuiburi.

Cocorii au cuiburi în toate lărgurile de zare. Nu şi le părăsesc nici odată pentru totdeauna.

Toamna când pleacă, sborul lor caută primăveri.

Primăvara, nu pleacă niciodată cocorii. Decât numai dacă-i alungă cineva. Şi dacă pleacă, ochii lor nu înoată în tristeţi.

Ei pleacă senini. Pentrucă ştiu că-i aşteaptă, undeva, calde şi primitoare, alte cuiburi. Cuiburile de departe, aşteaptă binevestirea primăverii. Vor sta acolo până când vor simţi îndemnul nou al întoarcerii.

Niciodată n'au plecat cocorii, fără să se întoarcă.

Valeriu Cârdu

Cultura, Oameni, Fapte

Povești orientale

Departe, foarte departe, in țara Soarelui, un mare și strălucit demnitar, cu multă trecere la stăpânire, cunoscut prin multa sa învățătură și prea înțeleptele sale scrieri, avea între nenumărații săi sclavi și servitori, un argat, un nenorocit de argat, care-i servea la bogata sa Curte, în schimbul unui pumn de orez pe zi.

Numai că Prea Strălucitul Stăpân, nu știm cum se făcea, dar uita mereu să-și țină făgăduiala și să-i dea argatului tainul tocmit. Unii însă — gurile necunoscute (căci sunt de acelea și în China!) — șopteau, că Prea-Venerabilul Stăpân nu uita, ci cu bună-știință oțelea pe argat — căci avea patimă mare să îngrămădească aurul, umblând, pentru aceasta, nu tocmai pe drumurile drepte pe cari — i prea înțeleptele sale cărți — sfătuia pe școlarii săi să umble.

Cu alte cuvinte una propovăduia în carte și alta făptuia în viață!

Argatul cel sărman zilnic se ruga de Prea-Înălțatul Stăpân, să-i dăruiască pumnul de orez. Dar în loc de orez, primea bețe și picioare în spate — Și mare jale și desnădăjdie era în coliba argatului!

Istovită de foame o copilă a argatului, își dădu duhul.

Desperat, nemai dându-și seama de ceeace face când își văzu fetița întinsă în raclă, argatul, prinzând un retevei în mână, alergă în calea stăpânului, și-L croi cu atâta sete pe la spate încât i-au apărut Prea-Luminatului stele de foc în fața ochilor, că ar fi putut jura că este noapte înstelată iar nu ziuă însorită.

Bine înțeles că într'o țară civilizată, din occidentul îndepărtat, cazul ar fi rămas ca un «fapt divers», fără importanță!

Argatul ar fi fost desigur prins de gărzile împărătești, legat fedeleș, și pus la zopreală. Iar Prea-Luminatul s'ar fi ales și el cu o învățătură, alta decât învățătura cărților, — învățătura spinării!!

Dar China — este știut de toți — este o țară care n'a avut încă norocul să se înfrupte din lumina civilizației europene, unde există ordine, respectul legilor și câte alte multe și nenumărate binefaceri...

Ei bine, iubiți cetitori, ce credeți că s'a întâmplat cu Prea-Înălțatul Stăpân și cu argatul cel cu reteveiul?

Prea Înălțatul — om vârstnic — și împreună cu el toți cei mai bătrâni din Țara-Soarelui, erau în mare vrăjmășie cu cei tineri cari tot țipau cât îi luagura, cum că ei — bătrânii — duseseră Împărăția de râpă și că averile Prea-Cinstiților din Marele Sfat creșteau într'o noapte până la cer.

Bătrânii căutau de mult nod în caer tinerilor ca să-i poată da apoi pe mâna călăului, dar aceștia — deși cu sângele iute — aveau fapta măsurată și proba înțeleaptă. Și lumea îi cam credea.

Și bătrânii se dădeau de ceasul morții!

Când au auzit de isprava argatului s'au luminat cu toții la chip și-au strigat în cor — «Evrika! (Evrika pe chinezește bine înțeles!)

Au răspândit imediat vestea — cu tobe și cu surle — că tinerii cei nebuni și zurbagii, ei, și nu alții, au tăbărât pe spinarea Prea-Venerabilului. In Sfatul Țării au luat chiar hotărârea să pornească contra lor o prigoană cum nu se mai află ca să se termine odată cu sămânța lor blestemată de pe pământul Împărăției.

Zis și făcut!

Iar azi e mare jale și fără de lege în China.

Morala: Noi cei ce trăim pe pământul acesta binecuvântat, noi cari avem o țară unde legile sunt legi, cârmuitori — cârmuitori, cinstiți și drepți iar nu nebuni, să fim fericiți că atunci când un argat trăznește un Prea-Puternic Stăpân i se taie capul argatului, iar nu altora nevinovați — ca în China!

Ioan Vial

CANTEC SARMAN

„Rânduiala"

Arhiva de gând și faptă românească.

Redactată de grupul: D. C. Amzăr, Ernest Bernea, Ion I. Ionică și Ion Samarineanu.

Cu colaborarea D-lor: Vasile Băncilă, Ion Conea, Radu Gyr, Mihail Polihroniade, Victor Gârcineanu, Nicolae Popp, Nicolae Brânzeu, etc.

Apar 10 CAETE PE AN — a 4 pagini — format mare Lei 20.—
Abonamentul Lei 200.—

Redacția și Administrația: București II, Francmazonă 7

1937 ZIDIRE NOUĂ

TINERETEA NOASTRA SE RIDICA VIJELIOASA peste indiferentismul ucigător al strigoilor de orice fel, cari se agită ca într'o damnată noapte valpurgică la auzul cuvântului nostru sfințit de credință și de neliniștile unui început de veac românesc. Am venit să stropșim somnul legănat al îmbuibaților și al șmecherilor poetici. Ei se vor răscula, vor încerca să lovească, dar nu ne poate păsa de vânzoleala lor agonică. Scrisul nostru e punctat de stele, — al lor, de tumori mortale. Inima noastră cuprinde întreaga țară, — al lor baierele pungii. Sufletul nostru se aruncă punte fermecată, cale a robilor, căci robi ai dorului de bine românesc suntem, spre limpezimile munteneşti ale României integrale, — al lor se afundă în câinoșenia și stupiditatea unei inimi strâmte. Toate acestea, pentrucă au uitat că sunt români sau pentrucă n'au fost niciodată. Iată că ne știm rostul!

IȚI CREȘTE INIMA DE BUCURIE când vezi cum răsare din toate plaiurile țării noastre o presă nouă, profund românească. Un adevărat Sf. Gheorghe e această presă neaoșă, care taie capetele muiate în smârcurile otrăvite ale iadului și pestilențiate de toate hâlbele celui mai gros și scârnav obraz depe plaiurile lui Brâncoveanu (e vorba de Mihail Sadoveanu. buhos și burăhizat ad-hoc) ale balaurului comunistofil din concernul de potlogării al imensei cacografii «Dimineața, Adevărul, Lupta, Rampa, Gazeta, Realitatea ilustrată, Dreptatea, Viața Românească, Adevărul literar și artistic, Gazeta medicală, Lectura, Magazinul, Opinia, Lumea, Tempo, Gazeta sporturilor, Facla». La București, la Cluj, la Cernăuți, la Brăila, la Orăștie, pretutindeni (chiar și în unele sate, cum e Cindeiul Bucovinei) apar gazete de un imbatabil curaj. Spunea și camaradul Stere Mihalexe dela «Omul Nou» că nu mai e bun, nu mai interesează, nu mai prezintă seriozitate în viața intelectuală a României decât ceeace o verde, deci profund românesc.

LUPTA IMPOTRIVA CRUCII. Ingrozitoare e lupta împotriva crucii. Tot ce negurile ascundeau mai adânc în mlaștini putrede, în gunoaiele robilor, în bahnele desmățului și ale perfidiei, a început să răsară, ca să sfâșie cu ghiare de hienă sufletul românesc. Dar credința e una, peste începuturi și sfârșituri și nici măcar satana, cu miile lui de nume, nu va putea răsturna crucea, care a veghiat peste Ștefan cel Mare, peste Mihai Viteazul și Avram Iancu — și care veghiază acuma fruntea Omului Nou.

M. STR.

POPASURI IN CARTI

Pătrund umil, ca'n vegetal culoarea,
din legendă, deseori, A—g' maio aicgya
poemul ochilor. Pentru paloarea
fratelui din legendă, deseori,
împreun mâinile la cer, iar alteori

mă urc la miorița de imagni,
ca un voevod tăcut în istorie
și par'că n'aș vrea altă glorie
decât să stau lângă aceste pagini,

unde mă'nconjură copilăria,
ca izvoarele ascunse bucuria
azurului înalt, din anotimp,
și-unde mă voiu sui și eu 'a timp.

Și nu știu ce mă îndeamnă anume
să mă știu chemat, undeva, pe nume

GEORGE DRUMUR

CUIBURI DE LUMINĂ

ICONAR cuib de lumină bucovineană — a apărut — o vorba de No. 6 — incrustat de slova d-lor Barbu Zevedeiu, Liviu Rusu, Barbu Slușanschi, George Macrin, Mircea Streinul și V. Cosma.

Versuri semnează: Aurel Marin, Pavel Nedelcu, N. Roșca, Teofil Lianu, Tudor Nicolescu și George Drumur. In restul sumarului, cronici și însemnări.

«LUPTA IMPOTRIVA VISULUI» *e titlul romanului în trei volume, în care Mircea Streinul face procesul nouei generații bucovinene. Romanul începe cu executarea ca spion a lui Ion Ataion, un copil de 15 ani, de către austriaci, la care asistă și Stan Nimeni, personagiul central al cărții. Volumul ultim e închinat mișcării legionare din Cernăuți.*

«OMUL NOU» este o publicație de ținută verde care apare la Brăila, sub conducerea d-lui Stere Mihalexe. O foaie de doctrină și educație legionară bine și cu suflet scrisă.

Ultimul număr este o împletire de rugăciuni și închinări în fața jertfei dela Majadahonda.

Colaborează d-nii: Vasile Băncilă, Ernest Bernea, Constantin Manu și directorul ziarului, d. Stere Mihalexe.

G. ST. CAZACU, poet de mari resurse, are în pregătire o antologie a Imagunei. Pe lângă asta mai are gata de tipar 3 volume de poezii cari vor fi tipărite în editura «Cronicarul». Celelalte edituri sunt mult ocupate cu d'al de Mircea Damian, Damian Stănoiu și toate «bombele» literare la modă.

RADU GYR, va fi tradus pentru o mare editură polonă, iar editurilor românești le țațăie, când le cade în mână o baladă a lui.

REVISTA FUNDAȚIILOR REGALE, o dorim mai vie, mai actuală.

Afară de cronicele d-lui DRAGOȘ PROTOPOPESCU și de o colaborare întâmplătoare a câtorva tineri, nu înțelegem nimic din sutele de pagini de literatură.

D. Camil Petrescu o mai înviorează câteodată.

Anișoara Odeanu a scris o carte delicioasă: *«Călător în noaptea de ajun»*. Intâlnesc rar o carte sinceră, o povestire cu amurgurile «pașilor» adânc păstrate subt povara imaginară a ființei.

Deaceea voiu scrie despre *Anișoara Odeanu* și despre cartea ei.

George Acsinteanu și-a îndoit gândurile deasupra istoriei în câteva reportagii de esență publicate în «Vremea».

In ultimul număr am cetit o legendă încărcată de azururile vieții romane.

Dorim aceste reportagii strânse într'un volum elegant într'o ediție populară.

Cărți bune

Din țara lui Alb Împărat

— Basme pentru toate vârstele —
de MIHAIL LUNGIANU
laureat al Academiei Române
Editura «Cuvântarea» 272 pag. lei 55.

Țara lui «Alb împărat», e nesfârșita împărăție a fanteziei poporului nostru. Basmul românesc nu e lumea de umbre și de neguri a unor minți chinuite de închipuiri, bântuite de monștri și demonism. El e realitatea idealizată, viața cucerită prin vitejie, prin jertfă și prin bunătate. In poveștile noastre, totdeauna virtutea birue și fapta bună își găsește răsplata. Vrăjile se fac și se destac, soarta e întoarsă din cale, răul călcat în picioare.

Făt frumos învinge din moartea vremelnică, în care-l cufundă vrăjmașii, se întoarce iarăși la lumina nemuritoare, se freacă la ochi, spunând simplu: «Tii! că lung somn mai dormii».

Experiența poporului nostru, lunga lui răbdare și așteptare, i-au dovedit temeinic, că orice înfrângere pe lumea aceasta e ca un somn din care te scoli. Credința în dreptate și'n adevăr, hărnicia, simplicitatea și nădejdea în Dumnezeu sunt buzduganul fermecat și calul cu 12 aripi cari l-au scos ca pe Făt frumos din toate primejdiile, ca să-l aducă pe drumul cellalt. Acest tărâm sclipește în fiecare dintre basmele noastre unde idealul e rânduiala firească și sensul unic al viețuirii. Din această suavă închipuire, devenită puternică realitate, creatoare de virtuți prin suferință și identificatoare prin curaj și prin biruință finală, și-a spicuit d. Mihail Lungianu o seamă de povești în volumul: «Din țara lui Alb împărat» măestrit închegate și într'o limbă limpede și sclipitoare ca o apă de izvor.

Dr. V. Voiculescu
(Radio-difuziune, 2 Febr. 1937, ora 18)

„Sinuciderea lui d'Annunzio"

O telegramă Rador, presupune o apropiată sinucidere a scriitorului italian *Gabrielle d'Annunzio*

Fără îndoială, d'Annunzio nu se va sinucide. Pentrucă poartă în ochii lui imensitatea apelor Adriaticei și nebunia entuziasmului tineresc cu care a cucerit toată prevestirea simbolului: *Fiume*.

Colțul satelor

Cinematograful „Cultural"

Satele noastre și ele trăesc în acelaș veac cu orașele, nu este așa? Și ele fac parte din momentul social și istoric prin care trece omenirea astăzi. Totuși, câte bunătăți ale civilizației le-au rămas necunoscute. Așa, bunăoară, cinematograful, despre care s'a spus pe drept cuvânt că, uneori, constitue un factor culturalizator la îndemâna oricui. Negreșit, când se spun asemenea lucruri, nu se înțelege cinematograful destructiv, filmul care învață pe oameni cum se cade în ce fel să-și înșele nevestele, sau după care sistem să fure portofelele din buzunare. Nu credem în operă culturală înfăptuită de vre-o miorlăită dela Hoolliwod cu sprâncenele smulse și cu inteligența la garderobă. Nici în semănarea vre-unui bun îndemn în sufletul tineretului frecventator al sălilor de cinematograf, de către vedetele masculine, cu calități cocoșești remarcabile și cari — cu rare excepții — sunt singurele calități ale acestora.

Este o problemă mare, domnilor culturalizatori ai satelor, problema cinematografului. Omul vine greu la serbarea din localul școalei primare dacă știe că nu-i dai altceva decât ceiace i-ai dat ani și ani de-a rândul, conferințe prin care-l certi pentru greșelile lui sau poezii și piese de teatru pe care a ajuns să le știe pe dinafară. Trebuie găsit mijlocul de a-l atrage și acest mijloc este cinematograful, invenție care are toate calitățile pentru a fi privită cu interes de către țăran atât prin materialul ce i-l oferă spre vizionare cât și prin faptul că mulți nu-și explică minunea umbrelor care mișcă.

Visez pentru țăranii Românimele o vreme de trezire spre civilizația de care se bucură țăranii altor state, mai bătrâne. Să aibă o baie comunală, să aibă un cămin cultural cu cărți, o librărie în mijlocul satului, o farmacie, un dispensar medical pentru cazuri ușoare și un cinematograf, care să funcționeze în zilele de sărbătoare în sălile căminului cultural. Nu sunt între aceia cari uită firea batjocoritoare a țăranului român față de domnii cari vin dela oraș să-l «civilizeze». Dar cred că se va trece peste zâmbetul ironic al țărănimei, zâmbet provocat de lipsa de încredere în care aceasta trăiește de când cu «democrația», în ziua când țărănimea se va convinge că totul nu este decât spre binele și ajutorul ei.

Cineva, un muscelean care a încercat să ducă cinematograful în comuna lui natală, comună foarte mare, e drept, îmi povestia un demult că încercarea lui s'a bucurat de un adevărat succes și a văzut plătind biletele la «casă» mai mult de trei sute de persoane. Unde mai puneți că biletul costa 10 lei, ceiace n'a împiedicat totuși nici pe bătrânele satului să intre la «motograf», cum numiau ele aparatul. Interesant de spus cum a fost transportat aparatul dela București până în Muscel. Foarte simplu: A fost fixat pe un camion-automobil, iar ecranul, era un cearceaf întins pe peretele de dinspre răsărit al școalei primare, într'a cărei curte a avut loc «botezul cinematografic» al consătenilor curajosului întreprinzător.

Nu știm când va apare omul care să știe a strânge inițiativele bune în folosul satelor și să le dea planul de organizare a vieții lor mai la pas cu vremea în care trăim.

Marin Radu Voinea

CALENDAR

VINERI 5 MARTIE

Ort.: Sf. Martir Konon cel din Isauria († 250).
Cat.: Sfântul Adrian.
Răsăritul soarelui 6.49.
Apusul 18.6.

Radio România

Vineri 5 Martie 1937

13: Ora, Culturale, Sport, Cota apelor Dunării.

13.10: Concert de prânz, muzică distractivă (discuri): Vals de Löhr și Câmpia e verde, de Blume-Lueling; Dacă aș câștiga cinci milioane, de Mercier și Secretul unei nopți, de Moretti (voce: Albert Préjan).

14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.

14.30: Muzică variată (discuri).

15: Ultimele știri. Bursa cerealelor.

15.15: Ora strajerilor.

18: Concert de după amiază al orchestrei Jean Sibiceanu: Hora Sinaia și Hora dela Vâlcea; Vals de concert in do major de Jean Sibiceanu; Ți-am luat un mărțișor tango de Vasilescu.

19: Ora. Mersul vremii. Actualități.

19.10: Continuarea concertului

20: Cum se creiază o stare de spirit de prof. N. Iorga.

20.35: «Tristan și Isolda» dramă lirică în 3 acte de R. Wagner (discuri). Distribuția: Isolda, Nanny Larsen-Todsan; Brangaene, Anny Helm; Tristan, Gunnar Graarud; Kurwenal, Rud. Bockelmann; Regele Mark, Ivar Andresen; Melot, Joachim Sattler; Orchestra Operei din Bayreuth dirij. de Karl Elmendorf.

Pauza I-a (21.50—21. 40): Cărți și reviste.

Pauza II-a (22.55—23.15): Radio jurnal. Sport.

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Carmen.
TEATRUL NAȚIONAL: Oameni pe un sloi de ghiață (premieră).
TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.
TEATRUL COMOEDIA: la ora 6: Poveste de iubire; seara la 9: Ora H.
TEATRUL VESEL: Scurt circuit
TEATRUL ALHAMBRA: Relache.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
PATINOARUL OTETELEȘANU deschis dela 9 dim.—9 seara.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Misiunea Brigăzii 41.
ARO: Vinovatul, jurnal și complectare.
CINEMA A. R. P. A. «Simfonia Junglei» cu Rochelle Hudson, jurnal și complectare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41
FEMINA: Elisabeta regina Angliei și complectare colorată.
FORUM: Reputația d-rei Allenbury și Căsătorii Americane.
CENTRAL: Rin-Tin-Tin salvator; Carange; Trupa de revuste Bonzo.
DARLY: Romeo și Julieta și Viața Pariziană.
OMNIA: Antonio Adverso și Escadrila de noapte.
MANON: Sublima amintire și Rapsodia dragostei.
MARCONI: Nemuritoarea iubire. Jurnal, revistă.
MODEL: Uniți pe vecie și Străjerii din Texas.
FRANKLIN: (Ateneul Român): Ultimii Mohicani și Hollywood Melody 1937.
DICHIU: Infamia și Manevrele de toamnă.
COTROCENI: Maria Stuart și Soție contra secretară.
AMERICAN: Regina Junglei și Valsul șampaniei.
PACHE: Aur chinezesc și Marietta.
DACIA: Romeo și Julieta; Scandal modern cu Clark Gable.
ORFEU: San Francisco și Tânărul conte Miki Mause.

Dl. Dr. Ioan Jianu părăsește definitiv țara

D. spr. dr. I. Jianu cunoscutul chirurg, director al Institutului clinico-chirurgical dela spitalul Colentina, din cauza nemulțumirilor pe care le-a avut la FACULTATEA DE MEDICINA, în scurtă vreme și spre regretul tuturor părăsește țara spre a lucra într'una din țările vecine și anume ca profesor de chirurgie și conducător al unui serviciu chirurgical.

Această hotărâre rămâne irevocabilă în cazul când Universitatea din București nu-i dă satisfacție.

Citiți și răspândiți
„Buna Vestire"

Cărți despre oameni mari

GEORGE ROTVAND: Franco et la nouvelle Espagne

II.

Una din primele măsuri luate de guvernul socialist, în scopul de a desființa Academia militară dela Saragosa, lăsând pe generalul Franco timp de doi ani de zile — dela 1931—1933 — fără nici o comandă, fără nici o ocupațiune. Cariera sa va urma de acum înainte urmând întocmai oscilațiile pendulei politice. In 1933 când alegerile generale aduc o majoritate de dreapta, Franco e numit comandant al insulelor Baleare. In 1934 când izbucnește revolta din Asturii, Franco este în măsură să o potolească repede și fără urmări. Devine în urmă comandant en chef al armatei din Maroc, iar un an după aceasta când prietenul său Gil Robles ajunge ministru de război, Franco este numit șef al Statului Major Central. Din birourile dela Madrid — dărâmate astăzi de artileria naționalistă, — prezidează Franco la reorganizarea și mărirea armatei spaniole, care în concepțiunea sa, *trebuia să asigure statului liniștea și ordinea necesară după atâtea frământări. Regimul republican socialist făcuse tot ce-i stase în putință ca să dezorganizeze armata, privită ca extrem de periculoasă din punct de vedere politic.* Unitatea morală dintre șefi și trupă începuse să dispară. Materialul de război de mult nu mai corespundea cerințelor moderne. Totul căzuse în ruină. Un ofițer superior — a declarat mai târziu — că în asa stare ajunsese armata în acești din urmă ani, *încât la data de 1 Ianuarie 1937, nu n'ar fi putut opune nici măcar un obstacol unui eventual agresor.* După cum altă dată lucrase la organizarea Academiei dela Saragosa, așa lucrează acum Franco la refacerea armatei spaniole, care încet, încet, își reia înfățișarea de mai înainte. Din [illegible] politica se [illegible] iarăși și Spania cunoaște din nou frământările dela începutul regimului. Alegerile dela 16 Februarie 1936 aduc majorități de stânga și «Frente Popular» la conducerea țării. Este preludiul care va [illegible] Spania [illegible]. *Extrema stângă cere desființarea armatei de meserie și imediata [illegible] a cadrelor,* într'un discurs rostit la Cortesuri, fruntașul socialist Largo Caballero, spunea: *«Generalii să devină brigadieri și brigadierii să ajungă generali dacă trebuie».* Franco este trimis în Canarii, de unde se va reîntoarce triumfător spre sfârșitul lunei Iulie, să conducă marea campanie de descătușare a sufletului spaniol. Un al doilea capitol din viața sa se încheiase în ziua când lasă comanda supremă a trupelor naționaliste. Rămânea deschis un viitor nesigur, în care generalul Franco trebuia să dea întreaga măsură a personalității sale. Evenimentele — din Iulie 1936 și până în prezent, s'au petrecut sub ochii noștri așa că nu le vom mai pomeni. Rămâne acum în picioare întrebarea: *Va reuși Franco să învingă?*

Și după ce va învinge, va reuși Franco să refacă Spania? Iată întrebări la care numai viitorul va putea răspunde. Dar înainte de a termina rândurile de față, să amintim ceva *despre* construcția intimă a șefului, despre care George Rotvand îi consacră un important și revelator capitol în cartea sa... Cu mult înainte de izbucnirea războiului civil, privirile țării, nădejdile ei de refacere și de liniște se îndreptau spre personalitatea hotărâtă a generalului. In Spania dinainte și de astăzi, s'a circulat aici o legendă pe socoteala lui. Ziarele nu i-au făcut reclamă. Gesturi cari să atragă atenția generalului n'a avut și nu are nici acum când e șef suprem al Spaniei naționaliste. *«El are părul ca toată lumea, barba normală. Cine este omul care se ascunde înapoia acestei uniforme de general, ce fel de inimă bate înapoia acestor medalii, ce fel de gânduri se frământă dincolo de acești lauri? Nu este ușor de știut»* mărturisește Rotvand. Franco vorbește puțin. E de mare însemnătate lucrul acesta, într'o țară unde se vorbește atât de mult și unde armata nu este «marea mută». Nu-i place zgomotul iscat în jurul numelui său și ca să-l cunoști într'adevăr, trebue să-l vezi și să-l auzi. Pe deasupra, generalul Franco se bucură de o sănătate de fier și de o uimitoare putere de muncă. In timpul primei ofensive asupra Madridului, Franco a lucrat cam cincisprezece ore pe zi, stând aplecat pe hărțile de stat major, sau în postul lui de comandă. Este un adevărat pasionat al sportului. Călărește, vânează și schiază ca cel mai bun [illegible], lucru de care este foarte mândru. In privința calităților lui intelectuale, generalul n'ar putea fi clasat cu succes într'una din numeroasele categorii fiziologice el este cum intelectual al artei militare. Cercul său lucrează în pas cu evenimentele. Dela postul său de comandă, Franco urmărește repede orice manevră a inamicului și își [illegible] contra-măsurile sale cu o imposibilitate și o liniște de invidiat.

De un caracter ferm și bărbătesc, foarte puțin influențabil, înzestrat cu un curaj moral și fizic de admirat, fără să-și piardă cumpătul în zilele grele dela începutul războiului civil — când cauza naționalistă părea compromisă, — generalul Franco s'a impus dela început în fruntea unei Spanii care vrea să trăiască altfel decât sub semnul urbaniei marxiste. Și desigur că toate aceste calități, vor permite generalului să desăvârșească o victorie câștigată cu atâtea jertfe de sânge.

Pe cerul înnegurat al Spaniei, figura lui Franco, se detașează arzătoare ca o credință și mare ca un început de veac nou...

EM. I. VOINESCU

VIAȚA POLITICĂ

Desbaterile parlamentare

Camera

Ședința dela 4 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4¼ d. a., sub președinția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d. Nistor.

D. CONSTANTINESCU BORDENI, la sumar, arată că în timp ce guvernul liberal a luat măsuri pentru îndreptarea tineretului și preoților din unele partide și manifestații politice, partidul creiază echipe de arcași organizate militărește, cu uniforme și comandanți.

D-sa citește din ziare unele manifestații de ale acestor arcași, cu depunere de jurământ, defilare, preoți, comandanți, membri ai guvernului și parlamentului și... cămăși galbene.

D. NISTOR răspunde că guvernul va veni cu o lege care va reglementa portul uniformelor.

D. DELEANU cere să se ia măsuri pentru restaurarea fostului palat al lui Cuza Vodă la Galați.

D. GH. CUZA face o comunicare în legătură cu măsurile de ordine anunțate de guvern, privind preoțimea.

Spune că d. Iamandi a răspuns d-lui Goga, că dispoziția nu vizează toată preoțimea ci numai pe acei cari vor face politică în biserică.

Or, în adresa făcută de ministerul cultelor către Patriarhie, sunt trecuți între preoții prohibiți să facă politică și acei din partidul național-creștin.

De aceea d-sa protestează împotriva acestei intenții, afirmând ca partidul din care face parte a dovedit totdeauna că se păstrează în ordine și legalitate.

D. PETRE ANDREI arată inutilitatea măsurii de a se interzice preoților să facă politică, arătând că aceasta constituie o greșală și atrage atenția guvernului să revină asupra acestei măsuri.

D. CARLANN face o comunicare în legătură cu invazia elementului evreesc în Suceava. Arată modul insolent în care jidanii răspund sentimentului de ospitaalitate a românilor din acel oraș și rușinea de a se fi transformat cetatea lui Ștefan cel Mare în cetate jidovească.

D. BATZARIA susține că ar fi foarte bine ca cel puțin căminurile studenților de peste hotare să scape de măsurile de închidere luate de guvern.

Se intră în ordinea de zi, interpelându-se guvernul — în continuare — asupra colonizărilor cu elementele aromâne.

Ședința se ridică a ora 8 seara.

SENATUL

Ședința din 4 Martie 1937

Aspecte

Vâltoarea ultimelor evenimente, a alungat de câteva zile somnul de pe genele Senatului, adunând în incintă, cred, cel mai mare număr de senatori pe care sala neîncăpătoare i-a găzduit dela deschiderea sesiunii.

Țărăniștii discută pe grupe ultimele evenimente intestine din partid, în timp ce chelia sudoripară a d-lui raportor Diaconescu circulă printre fotolii, cerând mai multă îngăduință, pentru mandatul cu care a fost însărcinat de onorata guvernare.

Professorii univeritari, inculpați prin proectul de lege, își pregătesc asediul academic împotriva legii polițiste.

Focul ședinței îl deschide d. Eftimie Antonescu. Senatul majoritar face însă un discurs de patruzeci de kilometri, în care judecă pe d-nii dr. Angelescu și Ștefănescu-Goangă (Ca fost consilier la Curtea de Casație se crede îndreptățit să dea decizie de condamnare).

Senatul întrerupe și d. Antonescu se pierde stufos în explicații din care nu mai iese.

După trei ore de discurs, în care d. dr. Angelescu bâlea de enervare alți kilometri pe lângă tribună, d. Eftimie Antonescu a terminat.

D. profesor Mihail Manoilescu este la tribună. Plin de abilitate, d-sa deschide cu îndemnare rana băncii ministeriale, pe care d. dr. Angelescu, cu toată știința medicală nu o putuse bandaja suficient de bine. Câteva spirite se sparg ilariant de la tribună spre incintă ca niște petarde. Maturul corp este atent. De altfel timbrul oratorului supune magic pe mulți dintre recalcitranții somnolenții, ce-și caută de obicei odihna în colțuri mai întunecate.

Partidul național țărănesc își strânge rândurile poate pentru ultima oară. Se pregătește de atac. Majoritățile trimit vreo câteva săgeți în spre tribună, pe care oratorul le parează calm, dar le trimite înapoi în tir precis.

D. Ștefănescu-Goangă dă câteva răspunsuri hazoase prin naivitatea lor. Discuția pornește în ritm accelerat. Câțiva majoritari încearcă o incursiune oratorică, dar se așează fulgerați în scaunele de unde s'au sculat cu cugetarea în pumni.

«De când e lumea—răspunde d. Manoilescu — studenții au făcut politică națională, înțelegând viața o anticipare. Pentru ei actualitatea sufletească este ziua de mâine și prin instinct ei sunt legați de formele viitoare ale statului și societății».

«Pentru mulți dintre noi actualitatea este ziua de azi, pentru alții vai! actualitatea este ziua de eri».

«Numai pentru studenți actualitatea sufletească rămâne totdeauna viitorul».

D. Manoilescu pornește îndrăzneț spre culmi neexplorate de politica «zilei de eri».

Senatul înghite hapuri până la sfârșit.

După șampania discursului spumos al d-lui Manoilescu, d. profesor N. Bănescu servește maturului corp un șprit oratoric.

Discuțiile se risipesc. Senatul reintră în găoace.

I. St.

Modificarea legii învățământului superior

Ședința se deschide la ora 4 sub președinția d-lui Alex. Săndulescu.

Pe banca ministerială d-nii dr. C. Angelescu, Fl. Ștefănescu-Goangă, D. Iuca.

D. DRAG. HURMUZESCU spune că într'un ziar a apărut în mod eronat discursul d-sale, de aceea se simte obligat să facă câteva rectificări pentru a arăta sensul adevărat, pe care l'a urmărit.

D. MUMUIANU adresează o comunicare ministerului muncii cerând să se execute hotărîrea de expulzare a supusului străin care a avut sentimente ostile față de țară.

D. MANOILESCU adresează o comunicare d-lui ministru de industrie și comerț prin care cere să i se pună la dispoziție dosarele cu tablourile de personalul băncilor străine din România.

Deasemenea și tablourile de personal al marilor societăți străine din toată țara.

D. AL. SAMOIL a adresat o comunicare d-lui prim ministru și ministrului apărării naționale prin care a cerut să aducă în parlament un proect de lege pentru ameliorarea situației de mizerie a subofițerilor pensionari.

D. N. JECHEANU întreabă pe d. ministru de interne dacă are cunoștință de abuzurile și samavolniciile comise de organele administrative și polițienești cu ocazia unor alegeri comunale ce se efectuiază în județul Putna.

MODIFICAREA LEGII INVĂȚAMANTULUI SUPERIOR

D. C. DIMITRIU prezintă câteva observațiuni asupra proectului de lege al modificărei învățământului superior.

D. EFTIMIE ANTONESCU aduce elogii d-lui ministru al Educației Naționale și arată că, în combaterea proectului ce este depus în Senat, nu-l crede capabil pe d. ministru să fie inițiator, față de sentimentele ce d-sa știe că profesorii universitari, pe care acum îi lovește în însăși existența și onoarea lor, i le păstrează.

Arată că nu este posibil ca profesorii universitari să fie scoși țapi ispășitori în funcție de anarhizarea tineretului.

Discursul d-lui M. Manoilescu

D. MIHAIL MANOILESCU arată că legea adusă de d. ministru al instrucțiunii publice a obținut un prim succes fiindcă a actualizat împotriva ei pe toți reprezentanții Senatului.

S'a realizat deci un acord.

Pentru doi miniștri ai guvernului, profesori universitari în acelaș timp, aceasta nu reprezintă decât un succes.

Un lucru însă este necesar de [illegible], dacă această lege vine să [illegible] universitatea sau dacă răspunde numai unor interese politice.

Deci inițiatorii sunt sau în situația de convinși sau răspund numai unor obligațiuni.

Face apoi un istoric al universității din cele mai vechi timpuri până în prezent, din care se desprinde faptul că întotdeauna, chiar în [illegible], ea a fost sacrosantă și [illegible] a permis amestec străin.

Arată apoi documentat greșeala [illegible] prin votarea acestui proect.

Deci nu s'ar admite retragerea acestui proect, când într'un caz similar de mare importanță politică [illegible] sporul de voturi ce-l reprezintă, a avut succes aprobarea [illegible] de a se prezenta la un [illegible] — aceasta numai fiindcă numărul profesorilor universitari loviți prin acest proect este prea mic și deci el nu reprezintă un contigent politic.

Nu este permis de a se desființa autonomia universitară pe supoziția că ea s'a transformat în focar de doctrină politică și socială.

De când este lumea Universitățile au elaborat și elaborează ca atare și profesorii au preconizat idei noui în materie politică și socială.

D. N. IORGA întrerupe arătând că d-sa are foarte mare dreptate. Dacă mâine vine partidul național țărănesc la putere și îndeplinește statul țărănesc, d-sa dacă ar fi să mai fie la Universitate, atunci are să vorbească contra statului țărănesc.

Prin urmare ordinea constituțională este aceia cu statul țărănesc și pentru acest lucru sboară dela Universitate, admițând că va mai rămâne până atunci în condițiunile în care și-a făcut datoria ca un om cuminte și a vorbit contra statului țărănesc.

D. M. MANOILESCU arată deasemenea că și d-sa în acest caz fiind invitat, de exemplu, să ție o conferință asupra spiritului economiei corporatiste și că deci spre a ajunge la statul corporatist se cere transformarea juridică a țării deși d-sa a venit deci numai cu o idele nouă, devine subversiv.

Incepe apoi să arate că studențimea a jucat din cele mai vechi timpuri un rol preponderant în evoluția unui stat — ori a fi student este un drept și deci studenții formează o categorie de cetățeni pe care prin această lege este absurd a-i opri dela vot deși au peste 21 de ani și constituția obligă chiar să-și exercite acest drept.

Ori a vota în mod logic trebue să fii înscris în vre-un partid politic?

In viața oricărui stat studențimea a luptat pe tărâmul național, însăși Germania în veacul al 19-lea.

S'a ridicat din decăderea în care se afla după epoca lui Napoleon prin universitățile germane, profesori și studenți.

Singura soluție ar fi, numai dacă congresele studenților s'ar face sub garanția personală a unui profesor.

Atacă tot deodată desființarea căminelor județene, care răpește deci studentului sărac posibilitatea să se întrețină, fiindcă, chiar dacă s'a preconizat înființarea unor burse, acelea se vor da ca toate lucrurile în țara noastră, după simpati politice.

De altfel această lege este sub psihoza ultimelor evenimente care pe deasupra nu sunt reale, fiindcă atentatul dela Iași pentru care s'au consacrat două ședinte ale Camerei și Senatului nu este opera unor studenți ci a «unor oameni de serviciu concediați din serviciul d-lui Bratu».

Prin urmare această așa zisă desordine nu există.

Nu trebue însă să se supue nimeni de faptul că le aduce «vestea nenorocită» de a nu putea găsi atentatorii în mijlocul studențimii.

D. MIHAIL MANOILESCU

Iar în această chestiune introduce și un element politic ca să dovedească ca mișcarea suspectată și atât de temută, de a întreține o atmsoferă anarhică printre studenți, a dat cu câteva zile înainte de atentat o circulară care ar face cinste partidului cel mai de ordine, pe care l'or avea această țară, o circulară prin care se recomandă, și nu se recomandă, ci se ordonă, tuturor membrilor acestei mișcări ca să se păstreze în ordine și legalitate, o circulara în care se spune că nimeni nu se gândește la ideea de complot și de lovitură de stat, că mișcarea legionară nu poate triumfa decât odată cu desăvârșirea unui proces interior de conștiință a națiunii române, numai atunci această idee v'a putea fi pusă în formă legală poporului întreg.

Mai mult se prevede ca la descinderile organelor polițienești la sediile acestei mișcări să fie primite cu onor și fără rezistență. Prin urmare aceasta este starea de spirit a unei mișcări care nu vrea să se compromită și de care nu pot dormi atâtea fețe simandicoase.

D-sa admite însă că există o tendință veche în toate țările din lume, tendința să se introducă știința în poliție, de aceea se constată că prin această lege și mai ales prin art. 12 se introduce poliția în știință.

Această lege reprezintă deci sub raportul ideologiei liberale o flagrantă contrazicere cu tot ce stă la temelia acestei ideologii, încât din punctul de vedere al unui liberal convins, ea trebue considerată ca o oroare și ca cea mai urâtă dintre orori, ca o oroare inutilă.

D. profesor NICOLAE BANESCU atacă principial proectul ca fiind inadmisibil din toate punctele de vedere, — fiind că el nu ar face decât să dezonoreze Universitatea și profesorii ei.

Proecte de legi votate

D. D. R. TOANIȚESCU atacă proectul de lege pentru stabilirea supracotei adiționale pentru acțiunea sanitară la județe și comune la 8 la sută, ca fiind numai posibilitatea de a mai stoarce 200 milioane în plus de pe capul unei pături de cetățeni destul de năvăstuită.

Totuși se procedează la votarea proectului în total cu bile — și cu 22 senatori votanți.

I. M.

Intrevederea Goga-Cuza

Eri a avut loc la «Hotel Union» în apartamentul d-lui prof. A. C. Cuza, o consfătuire a conducătorilor partidului național-creștin.

D. Octavian Goga a discutat cu președintele suprem timp de 3 ore asupra politicei actuale.

D. A. C. Cuza a felicitat pe d. Goga pentru discursurile ce acesta le-a rostit în ultimele ședințe la Cameră.

Astăzi după amiază d-nii prof. A. C. Cuza și O. Goga vor lua cuvântul la cercul de studii al partidului la conferința d-lui prof. Ion Sân-Giorgiu.

D. Beck și cartea d-lui Jan Seba

VARȘOVIA, 5. (Rador). — Agenția Pat transmite:

Răspunzând la interpelarea deputatului Walewski, făcută în ședința din 13 Ianuarie a Dietei, cu privire la tezele anti-poloneze ale politicei exetrne a Cehoslovaciei, exprimate în cartea d-lui Seba, ministrul Cehoslovaciei la București, d. Beck, ministrul de Afaceri Străine, a declarat între altele:

«Guvernul polon a acordat atenție cărții d-lui Seba, care are o prefață scrisă de d. Krofta, ministrul de Afaceri Străin al Cehoslovaciei, imediat după apariția ei și trebue să constat că învinuirile formulate în interpelarea deptatului Walewski, cu privire la caracterul categoric anti-polonez al acestei cărți, sunt întemeiate.

«Pentru acest motiv, guvernul polon dorind să aprecieze în mod exact atitudinea și intențiunile guvernului Cehoslovaciei față de Polonia, se vede obligat să ia în serioasă considerare faptul apariției unei astfel de lucrări».

O lecție politică pe zi

Partid politic

Orice român va surâde cu superioritate în fața pretenției noastre de a-l învăța ce este un partid politic. Nu știe oare așa de bine românul ce este un partid, ce se poate câștiga dela dânsul și ce poți păți atunci când — dacă partidul este la guvern — te pui rău cu dânsul?

Dar nu despre partidele *așa cum sunt*, vrem să vorbim noi, ci despre partide, *așa cum au fost concepute să fie*, de către doctrinarii democrației.

Votul universal direct și secret, obligă țara să-și aleagă parlamentarii ei care, printr'un guvern ieșit din sânul lor și acceptat de dânsul, să o cârmuiască. Votul universal presupune dar că cetățenii se pot grupa între dânșii după interese și după opinii, așa ca să formeze asociații politice permanente și solidare capabile să influențeze guvernarea țării. Care este după democrați atunci, rolul partidelor? Este acela de a organiza opinia publică, împărțind și clasificând pe cetățeni după sentimentele lor politice și de a da astfel o clară reprezentare a țării.

Partidul are astfel de împlinit o anumită funcțiune politică națională. El este un mecanism prin care se disciplinează acțiunea politică a indivizilor și prin care, mai ales, *se face educația acestora*. Căci partidul nu trebue să fie decât un organism prin care cetățenii sunt învățați *cum trebuie să servească mai bine interesul general și un instrument pus în serviciul statului.*

Partidul trebue să fie astfel o *instituție a binelui public*, în care interesele și ambițiile partizanilor nu au dreptul la cuvânt. Funcționarea partidelor presupune o dezinteresare absolută a membrilor și a conducătorilor acestora.

A pune partidul mai presus de țară și interesele partizanilor mai presus de nevoile statului, înseamnă a transforma partidele în bande cuceritoare și exploatatoare a unui neam, care se îndreaptă împotriva statului însuși.

Ca dovadă că sistemul democratic conține o imensă contradicție între principii și fapte, între legi și realități, este împrejurarea că, în nici o constituție din lume, nu se vorbește de partide. Toate constituțiile vorbesc de cetățeni și de drepturile lor: niciuna nu vorbește de partide, afară de constituțiile nedemocratice, — cum sunt cele din Italia și Germania, — care reglementează și consacră PARTIDUL UNIC. Dar aceasta este o instituție DE STAT cu totul diferită de partidele obișnuite.

De ce constituțiile nu se ocupă de partide? Fiindcă oamenilor politici nu le convine nici o reglementare și nici o restrângere a activității partidelor, care trebue să rămâe pe cât de puternice pe atât de nersponsabile. Ele trebue să continue a fi niște puteri necontrolabile, care să îngăduie orice, *fără să răspundă pentru nimic.*

PROFESOR

Albert Honigmann = pontiful autorității... morale!

Un fenomen fără precedent în analele criminologiei moderne: Un gangster jidan, fost pușcăriaș căruia îi e rușine de propriul său nume, cere pe față ministrului de justiție să ia măsuri împotriva judecătorilor de instrucție!

De când am început noi campania de demascare a pirațilot și incendiatorilor ȘMIL și ALBERT HONIGMAN, au început să fie lăudați în LUPTA, cu o insistență din ce în ce mai suspectă și cu un zel și o platitudine din ce în ce mai alarmante, toți miniștri cari se perindă pe la ministerul justiției.

Și o coincidență cel puțin bizară: aceste laude cad ca un hârdău cu lături pe capul celui vizat, chiar de a doua zi când cerem și noi prea înălțatului logofăt al dreptății ca să grăbească limpezirea tenebroasei afaceri cu incendiatorii.

*

Pe ziua de eri, cruda soartă a căzut pe d. VASILE SASSU, politician venerabil și cu desăvârșire inofensiv, pe care vârsta ar trebui să-l scutească de elogii ditirambice de felul acesta. Iată așa dară cu titlu de constatare hilară, în ce termeni este îmbălat fostul titular al portofoliului agriculturii de către gangsterul ALBERT HONIGMAN, pentru a doua oară candidat la pușcărie:

«Am relevat semnificația trecerei la ministerul justiției a d-lui Sassu. Imprejurările au reclamat o remaniere care să aibă semnificația că conducerea ministerului de interne și acel al justiției a trecut în mâinile unor oameni ce-și dau seama de răspunderea ce-și asumă, a unor oameni încredințați că prin fermitatea aplicărei legilor se poate restabili autoritatea și ordinea. Cine putea fi atunci mai indicat la ministerul de interne decât însuși primul ministru? Cine din guvernul actual, dintre liberali, putea fi mai indicat la departamentul justiției decât omul de bine, democratul sincer din vechea gardă liberală, cu mâinile și sufletul curate ca cristalul, omul care privind ce se petrece în jurul lui și-a luat inima în dinți și și-a spus că e de datoria lui să se pună în slujba statului și a justiției».

Nu vă puteți arunca desigur ochii pe aceste rânduri, fără să vi se pară că-l vedeți aevea pe ministrul contrabandist de galoși sovietici: târându-se pe burtă, gudurându-se cu o grețoasă slugărnicie, mișcând cu supunere din coada lui de șacal infect, în fața privirilor somnolente ale ministrului. Doar, doar, i-o stârni puțintel mila și interesul!

Urmează apoi această perioadă bufă, care pariem, a fost plagiată mot-à-mot din VESELIA:

«D. Sassu s'a așezat voios pe fotoliul ministerului de justiție și a vorbit, din prima clipă, răspicat și cu întreaga autoritate morală a omului care n'a traficat cu mandatele sale politice în consiliile de administrație ale instituțiilor bancare sau industriale, care n'a fost angajat ca avocat, să pledeze înaintea magistraților numiți sau avansați de el, care, în fine, n'a încercat să influențeze, sub nici o formă, magistratura. Această autoritate morală l-a îndreptățit să vorbească magistraților rupând cu unele obiceiuri tradiționale și banale».

Deci un lucru rămâne precis stabilit: atâta vreme cât d. Sassu va ocupa fotoliul ilustrat de d. JEAN TEHAȘ acum paisprezece ani, d-sa rămâne un semizeu al autorității, un demiurg al consiliilor de administrație și un ciclop al mizericordiei. Asta cu o singură condiție — fiindcă după cum se știe, la tâlhari, la contrabandiști, la incendiatori și la honigmani până și admirația e condiționată: cu condiția, zic, ca d. SASSU să fie ceva mai sever cu procurorii și cu judecătorii de instrucție cari se amestecă în toate afacerile necurate ale directorilor «LUPTEI», arestează pe MENDEL CONSTANTINESCU și pe MORITZ BACALU și urmăresc pe unchiul ALBERT cu indiscrețiile lor profesionale până și la «Baia Centrală». Nu credeți? Ei bine, iată, vă punem aci sub ochi, dovada celei mai abominabile cutezanțe jidovești a secolului: incitarea ministrului de justiție, să impieteze asupra conștiinței magistraților:

«Chestiunea la ordinea zilei sunt tocmai de așa natură încât nu se poate cere ministrului justiției o espectativă o neutralitate în afacerile ce se află înaintea justiției și cari au un substrat politic în legătură cu ordinea publică. Nu-i vorba de forțarea conștiinței magistratului, nici de-a trata magistratura ca un simplu aparat de funcționari. *E vorba de exercitarea unui control asupra acelor magistrați, mai ales din poliția judiciară, cum sunt unii procurori și jude-instructori cari se cred dictatori și cărora le-ar aparține de-a se rosti chiar asupra regimului politic în jurul căruia se dau lupte politice. In numele conștiinței cutărui sau cutărui procuror sau jude-instructor, după certitudinea lui bine sau rău stabilită, după convingerea sa întemeiată sau nu, dar neverificată, neverificabilă, în numele acestei conștiinți să se creadă învestit cu o putere supraomenească, aproape de o justiție divină?»*

MAGISTRATURA ȘI BAROUL AU DATORIA SA REACȚIONEZE!

Privești și nu-ți vine să crezi ochilor, că un haideu cuprins de panică, poate scrie asemenea enormități fără a fi băgat imediat în cămașa de forță. De aceea nu credem că faptul poate trece nerelevat de cei pe cari îi ultragiază în chip infam și pe care ALBERT HONIGMAN i-a mai șantajat și altă dată. Refuzăm să admitem că Magistratura și Baroul pot rămâne insensibile față de această porcească pălmuire a demnității lor celei mai elementare, mai ales când pălmuitorul este un simplu borfaș, un individ care-a cunoscut toate rigorile pușcăriei și căruia astăzi îi e rușine să-și rostească propriul său nume în public.

Deci, cu sufletul clocotind, așteptăm!

ADRIAN BALTAG

Studențimea ispășitoare

(Continuare din pag. I-a)

turor românilor adevărați, imprecațiunile și calomniile acestea constituie cel mai frumos și mai îmbucurător omagiu.

Dar un omagiu care trebue sancționat cu asprime. Pentru că ar fi să ne manifestăm în cel mai lamentabil chip cu putință lipsa de conștiință și de demnitate, tolerând acestor gangsteri, ignobili și ipocriți, ieșiri murdare, insulte grobiane, la adresa celor ce încarnează tinerețea, mândria și viitorul tuturor Românilor. Tineretul universitar este primăvara vieții noastre naționale; este imaginea vieții noastre proectată în viitor, sunt frații, copiii și nepoții noștri.

Putem noi fără să roșim, fără să riscăm a deveni vrednici de odiu și de dispreț, să privim nepăsători cum niște hoituri umane, — niște bestii pistruiate și corolate aduse de vânt pe aci asemenea gunoaelor — se ridică să ne insulte în continuatorii noștrii?

Să asimileze cu criminalii de rând floarea elitelor noastre morale și intelectuale, chiar și în cazul absurd când printre agresorii de la Iași s'ar descoperi și un student?

Știm foarte bine că ȚAPUL ISPĂȘITOR este o veche instituție iudaică. Ea însă putea fi permisă și posibilă numai în Palestina și în Birobidjan, nu în România, unde iudeii n'au căderea de-a face legi, nici de-a creia obiceiuri, ci cel mult de-a le simți rigorile.

Să-și noteze bine acest lucru toți HONIGMANII, toți BRAUNȘTEINII, toți HEFTERII și toți răufăcătorii internaționali cari cred că au și prostit lumea, când în realitate au asurzit-o și au agasat-o numai.

Nicolae Boudan

Incă o lege fiscală pentru acțiunea etc. etc.

In ședința de eri a Senatului, după discuția generală a legii de modificarea învățământului superior, s'a votat legea stabilirii supracotei adiționale de 5% pentru acțiunea sanitară la județe și comune, etc, etc, cu un total de 22 bile albe.

Ca de obiceiu.

SPORT

A doua etapă a returului Diviziei A

Cine joacă Duminică în țară

Duminica ce vine, ne va prilejui, atât în Capitală, cât și în provincie, noui reflecții asupra luptei în campionatul diviziei naționale A., care își va desfășura în aceasta și a doua etapă din retur. Cele șase partide vor da loc la următoarele întâlniri:

VENUS — CHINEZUL și F. C. RAPID — UNIVERSITATEA, la București;

AMEFA — C. A. O., la Arad;

VICTORIA — UNIREA TRICOLOR, la Cluj;

CRIȘANA — JUVENTUS, la Oradea și

RIPENSIA — GLORIA, la Timișoara.

O nouă etapă, desigur, privită prin prisma numai a interesului sportiv, nu reprezintă ceeace am putea spune un eveniment. Dar pentru noi, cei care ducem o luptă pe o linie bine stabilită, faptul prezintă interesul specific al ocupului pe care naționalismul cinstit îl cere dela tinerii fii ai acestei nații.

Nu poate să nu ne intereseze acest campionat, asupra căruia sunt îndreptate privirile curioase a sutelor de mii de sportivi români. Sufletul nostru de luptători pentru o cauză nu poate fi liniștit atât timp cât pe tabloul de mai sus, vor figura nume cu sugestii streine intereselor românești. De aceea nu vom pierde nici o ocazie să nu relevăm evenimentul convenabil, să nu scoatem în, totdeauna de cornișoarele lor afurisite toate elementele care de atâta timp se substitue sistematic unei vieți sportive adevărat naționale și să le svârlim bine urechiate în direcțiile celor patru vânturi, și vom ataca fără cruțare toate încercările de noui atentate perfide asupra înjghebărilor conforme cu predica noastră.

Trecând în revistă întâlnirile de Duminecă, e de remarcat că luptă mai pe toate fronturile o echipă românească cu una minoritară. Astfel:

GLORIA merge la Timișoara, unde se va strădui, desigur, să cucerească, pe teren strein, două puncte în defavoarea epavelor ripensiste. Gloria va juca în formația cu care a învins Universitatea.

CRIȘANA și JUVENTUS luptă la Oradea. Va fi o partidă disputată, în care e riscant să prevezi un rezultat în favoarea uneia sau alteia. Juventus e vorba să prezinte o echipă remaniată.

La Cluj, își vor disputa matchul UNIREA TRICOLOR și VICTORIA. Rezultatul va fi de partea echipei clujene, care a reușit Duminica trecută să învingă pe C. A. O. la Oradea. Totuși, Unirea Tricolor nu va fi un adversar care să se dea ușor învins.

La Arad joacă echipele unguresti, AMEFA și C. A. O.

Echipei gazdă îi va fi ușor să cucerească cele două puncte, dispunând fără dificultate de obosita reprezentantă maghiară din Oradea.

Cele două echipe își prezintă formațiile obișnuite, numai cu jucători „naționali".

Asupra partidelor din Capitală, care vor forma program comun pe arena Venus, vom vorbi în avant cronica de mâine. Relevăm numai că Universitatea va fi mult handicapată în fața lui F. C. Rapid prin lipsa a doi jucători, suspendați de federație.

Carnet

AMSTERDAM, 5. (Rador). — Eri a avut loc aci un match internațional de hockey pe ghiață între echipa selecționată a Poloniei și reprezentativa orașului Amsterdam. Matchul s'a terminat cu o victorie categorică a polonezilor, cu 7-0.

Pentru a contribui la procurarea fondurilor pentru Jocurile Balcanice de atletism, care urmează să se desfășoare la București în vara aceasta, federația română de football a anunțat federația atletică că acordă doi lei de bilet la matchurile internaționale, până la realizarea sumei de 68 mii lei.

In timpul acestor jocuri federația a suspendat toate matchurile de football.

In ultima sa ședință, comisia campionatului național a aprobat cererea grupării Venus să organizeze două matchuri internaționale cu Football Club Austria.

Partidele se vor juca în zilele de 3 și 4 Mai.

F. C. Austria, este deținătoarea Cupei Europei Centrale și conduce în actualul campionat al Austriei. Echipa vieneză va juca la București cu Venus și Ripensia.

Joi 11 Martie va fi organizată în Capitală o reuniune amatoare de box.

In cadrul acestei reuniuni se vor disputa matchul de selecție pentru desemnarea echipei amatoare, care va concura la campionatele europene din luna Mai dela Milano.

Adevarata situație dela Unirea-Tricolorul

Am arătat la timp prigoana nerușinată pe care presa iudaică a deslănțuit-o asupra noilor conducători ai clubului oborean, fiindcă aceștia și-au propus o atitudine intransigent românească în diriguirea destinelor atât de vitrege până acum ale grupărei Unirea Tricolor. Această presă a întrebuințat sistemul clasic al insinuărilor caraghioase, al obrăzniciilor iresponsabile. Unirea Tricolorul limpezește situația prin următorul

COMUNICAT

Față de svonurile care se lansează cu privire la activitatea nouei conduceri a clubului, aducem la cunoștința tuturor celor ce se interesează de viața și activitatea clubului UNIREA TRICOLORUL următoarele:

Este inexact că s'ar fi produs vreo demisie din noul comitet ales. Cei ce cu adevărat iubesc UNIREA TRICOLORUL și înțeleg acțiunea românească întreprinsă, ar considera orice demisie ca o dezertare dela datorie, dat fiind situația nenorocită pe care noua conducere a găsit-o în momentul când a fost ales.

Nu s'a găsit în cassa clubului nici un ban, nici o situație din care să se cunoască starea materială a clubului. In schimb au apărut datorii de sute de mii de lei la diferiți furnizori, la organele federale, restanțe la jucători și ceiace e mai rușinos datorii la cârciumă pentru mâncare și băutură.

Până la verificarea ce se va face gestiunei pe timp de trei ani, gestiune care se referă la milioane, și față de îmbucurătorul reviriment moral ce se constată în rândurile jucătorilor noștri, rugăm pe toți membrii și simpatizanții clubului cât și pe toți ce înțeleg noua orientare trasată în recenta adunare generală, a avea încredere în noul comitet care va face totul pentru a pune clubul în situația de a face cinste sportului românesc.

UNIREA TRICOLORUL

Hockey

„Scandalul" dela Londra

Cum era și normal, după sosirea caravanei dela Londra, am căutat să stăm de vorbă cu câțiva dintre jucătorii cari au făcut deplasarea. Din cele ce ne-au spus ei, am putut stabili următoarele:

1. Jucătorul Jules Rabinovici zis Radian a fost trimis la București din motive disciplinare, de oarece, pe lângă alte gesturi condamnabile, la matchul cu Germania a plecat de pe teren, s'a dus la vestiar, s'a îmbrăcat și a plecat la hotel.

2. Jucătorii Buia și Cantacuzino n'au plecat dela Londra solidarizându-se cu Rabinovici, ci cu voia conducătorilor lotului național, de oarece echipa noastră nu mai avea matchuri de susținut.

3. Echipa noastră pentru fiecare match a fost formată de antrenorul canadian Quinn, cel mai indicat pentru aceasta. Dealtfel acesta a fost și rostul plecării sale la Londra.

4. Din punct de vedere administrativ, caravana a fost foarte prost condusă, jucătorii suferind de foame.

5. In contra jucătorului Rabinovici se vor lua sancțiuni, deasemenea și contra jucătorilor prea locvaci, cari s'au grăbit să facă presei unele declarații.

6. Jucătorul Sandi Botez a jucat destul de bine.

Acesta este purul adevăr în „scandalul" dela Londra. Adică așa cum prevăzuserăm și noi. Comentariul nostru îl vom face mai târziu. Ținem doar să remarcăm că și de data aceasta, factorul disolvant a fost tot un evreu.

Atletism

In cursul campionatelor americane de atletism pe teren acoperit, studentul negru Edward Burke a sărit 2 metri 06 înălțime, bătând recordul american, iar principalul său adversar, campionul olimpic Cornelius Johnsohn, n'a atins decât 1,98 metri.

Pe 1500 metri, ungurul Vincze și italianul Beccali au luptat cot la cot pentru primul loc. Cursa a fost câștigată însă de americanul Romani cu 3 min. 51 sec. și 2 zecimi, al 2-lea clasându-se Romani.

Hippism

Sâmbătă la Floreasca
FAVORIȚII NOȘTRI

PR. BIEN AIMÉE: Movila, Herceg-nő, Cupidon.

PR. BALADA: Duda, Credința, Spic.

PR. BERZOVINA: Viitor, Galathé, Viziru.

PR. BRIANZA: Prant, Ieroșca, Talaz.

PR. BANRIGA: Pandur, Oana, Brebenea.

PR. BROKAT: Tiying, Uța, Coconaș.

PR. BANDI: Oielon, Florika, Tulpina.

PR. BISTRIȚ: Sixtus, Valenția, Cosinzeana.

I. S.

Ședința delegației Consiliului general al municipiului Capitalei

Eri la ora 10 jum. dim., în sala primăriei centrale, a avut loc întrunirea membrilor delegației generale a municipiului, sub președinția d-lui Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei.

Au luat parte toți primarii de sectoare: d. ing. Ion Săbăreanu, Al. Matak, Dem. Anastasescu și Ion Anastasiu.

După ce d. Al. G. Donescu a deschis ședința s'a pus în discuție darea în executie a două poduri de beton armat pe canalul București-Ghimpați, care s'a aprobat.

Membrii consiliului central au aprobat deschiderea de credite asupra bugetului municipiului și primăriilor sectoarelor I, II, III și IV, precum și suplimentele asupra bugetelor comunelor suburbane Principele Nicolae, Șerban Vodă și Băneasa.

S'a luat apoi în discuție modificarea alinierei hotărâte în jurul primăriei de Verde, parcelarea din valea Rahovei, emplasamentul monumentului Boulevard. Teodoroiu, etc.

La urmă, d. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a citit telegrama d-lui ministru D. Iuca, prin care fostul ministru de interne elogiază activitatea administrativă a municipiului, felicitând din inimă pe d. Al. G. Donescu.

Iar greva în Franța

MARSILIA, 5 (Rador). — Lucrătorii din portul Marsilia au declarat azi grevă cerând ca să se pronunțe cât mai curând decizia de arbitragiu în chestiunea salariilor lor.

Din cauza grevei n'au putut părăsi portul azi după amiază vapoarele de pasageri «Champollion» și «General Mezinger», primul spre Egipt și Siria, iar al doilea spre Oceanul Indian.

Străini respinși de ministerul muncii

Ministerul muncii in urma avizului Comisiunei Migrațiunilor dat în ședința din 2 Martie 1937, a respins cererile de prelungire a termenului de ședere în țară a următorilor supuși străini:

Leithauser Rudolf Kurt supus cehoslovac din comuna Zucicea Veche, Andrei Stelatos supus grec din București, Mihail Rojkov supus rus din București, Herbrich Oscar și Erbrich Ignație supuși austriaci din Arad, Büchler Iosef supus ungur din Arad, Suleimanovici Abdula supus jugoslav din comuna Regele Ferdinand, Farcaș Gheorghe supus ungur din București, Bergman Oscar supus german din comuna Cioîndie, Chiril Sarbanovici, supus sârb din comuna Baș, Foti Nicolau supus grec din Constanța, Bock Iohan supus austriac din Cernăuți, Uberlacher Leopold supus austriac din București, Julius Swikes supus austriac din Cernăuți, Dometis Bris Ford și Clemens Staub din București.

Anchetele Noastre

Dureri bucovinene

Cernăuții, cetatea lui Izrael. Liceele, focare de infecție jidovească. Jalea satelor. Inutilitatea inițiativelor oficiale

CERNAUȚI, 4. — Capitala Bucovinei e, fără îndoială, unul din cele mai frumoase orașe ale țării. Așezată pe coline, împodobită cu parcuri, dintre cari Dominicul cântat pe vremuri de poetul Dragoș Protopopescu e cel mai frumos, poate pentrucă e atât de sălbatic, scăldat la nord de apele repezi și violente ale Prutului, prelungită la apus până sub măgura Țeținului, ea are, privită de departe, dela Horecea sau dela Jucica, înfățișarea unui oraș medieval, cu ziduri monstruoase, cățărate pe coamele dărăpănate ale dealurilor gălbui. Spre valea Prutului, în cartierul gării centrale, se înghesuie nenumărate fabrici cari dau orașului un ton cenușiu de tablou vechiu. Noaptea, semafoarele liniilor ferate halucinează transparențele de cristal fumuriu ale aerului aspru. Spre Cuciurul-Mare, însă, sau spre Plaiul Cosminului, peisagiul se moaie, în aspecte dulci de pânză grigoresciană, până se pierde în dealuri împădurite și albastre de depărtare.

Vineri seara, când începe sabăsul, nu te mai crezi în România, ci la Wilna sau în Palestina. Jargonul se aude în toate ulițele și caftanele porciunaților flutură ca niște soli ai ciumei în obscuritatea crepusculului. Adversitatea acestei lepre semite împotriva noastră e alimentată cotidian de numeroasele ziare jidovești, cari nu mai prididesc cu calomnierea și prezentarea ironică a adevăratelor realități naționale din România și din celelalte țări europene.

COMUNISMUL LA BAROU

La Cernăuți, jidovimea cu zeci de instituții filantropice, cu cercuri culturale, cu asociații sportive, în cari — în absolut toate! — se face comunism, a fost capabilă să provoace sub steaua hexagonală, simbiozată ad-hoc cu secerea și ciocanul bolșevic, o crimă ca aceea, care a costat viața fără de prihană a unui legionar, a lui Gheorghe Grigor, junghiat când se întorcea prin grădina publică dela sfânta muncă a șantierului din Mănăstiriște, unde se ridica biserica mare și legionară pentru lauda Domnului și Împăratului Hristos.

Ce se face pentru stăvilirea năvalei jidovești! Nimic sau aproape nimic. Ei, hebreii, continuă să vină — din Basarabia și din Maramureș, din Germania și din Polonia — aici, în Cernăuții din cari par'că și-au pus în cap să durese o cetate inexpugnabilă a jidovismului pervers și acaparator.

Camera de comerț și de industrie, de pildă, ce ajutor efectiv dă industriașilor și comercianților români? — Ni se pare că niciunul! Atunci, să nu ne mirăm că fabricile de textile aparțin unor jidovi din Polonia, cari nu-s măcar cetățeni români și cari duc anual peste hotare, spre depozitare în trezoreriil sigure, sudoarea și jertfa creștinilor.

Pumnul», de pildă, un liceu de elită, condus de d. Em. Iliuț, au fost detașați profesori jidani. Urmarea e ușor de închipuit: elevii creștini sunt persecutați, iar cei israeliți favorizați. Beliferimea jidănească propagă — dealtfel foarte-foarte subtil și abia sesizabil — idei ce convin unei anumite mentalități de stânga. La liceele particulare, situația e și mai tristă, fiind terorizat, de către proprietarii jidani, însuși corpul didactic creștin, care-i nevoit să îndure toanele isterice ale unor elevi dedați tuturor viciilor și educați de-acasă în cel mai cumplit spirit destructiv. Elevii hebrei sunt atât de obraznici, încât nu ezită să comită fapte, care pe elevii creștini i-ar costa o imediată eliminare din toate școlile României. Școlărimea creștină n'are voie să fie naționalistă. Cea jidovească, în schimb, poate profesa credințe politice de stânga, fără să aibă de suferit vre-o consecință coercitivă. Iată, deci, rezultatele nefaste ale acestei mentalități!

Să nu se creadă că numai la Cernăuți situația se prezintă astfel. Ea e tot atât de gravă la Câmpu-Lung, la Suceava și la Vatra-Dornei. La Suceava, de pildă, s'au descoperit adevărate cuiburi comuniste. La fel și'n liceul «Dragoș Vodă» dnin Câmpu-Lung, unde elevele jidoafce fac în idiș apologia M. R. S. S.-ului. Au fost ele pedepsite? S'a luat vre-o măsură oarecare? Ne îndoim.

Zidul tineretului, zidul brațelor de fier

Situația ar fi de tot tristă, dacă n'ar exista certitudinea dogmatică a unei alte Românii, pe care o bine vestim și la noi, în Țara Fagilor. Multe sate din împrejurimile Cernăuților sunt complet legionare. Ciciurul Mare, de pildă, care are 15 mii de locuitori, jură întreg pe crucea Căpitanului. Satele acestea, admirabilele sate bucovinene, și-au dat, din mica burghezie și din țărănimea lor, cei mai buni feciori la școlile secundare. Universitatea s'a primenit cu ei și intelectualitatea românească a primit o splendidă infuziune de proaspătă inteligență. Tineretul reprezintă, pur și categoric, deci legionar, românismul adevărat al Cernăuților. Lui i se datorește imboldul naționalist din ultimul timp. Veghiat de conducători energici, demni și cinstiți, tineretul acesta repară întotdeauna, prin atitudinea lui dârză, erorile politicianiste ale unui anumit bătrânet nărăvit în rele. Studențimea română din Cernăuți e digul, care va înfrunta, răpunând-o definitiv, năvala hâlbelor galițiene.

Tineretul studențesc, verde, al Cernăuților, are multe de suferit. Cele mai stupide oprelisti i se opun de către interesați. Dar el crește în forță și, în cele din urmă, adrobește cu călcâiul toate barierele criminale, cari încearcă să-i frângă entusiasmul.

ȘCOLILE SECUNDARE, NAVALITE DE NEGHINA

Un ciudat fenomen se petrece de-o vreme cu școlile noastre secundare. Contrar freamătului de renaștere națională, ele se închisteazā într'o mentalitate destul de stranie: aceea de-a promova spiritul democrato-liberalist al unor principii de toleranță și umanitarism perimat. La liceul «Aron

SATE BOLNAVE DE CIUMA GALIȚIANA

Mai sunt, în Bucovina, centre rurale unde Iuda continuă să-și facă de cap. Aceasta, mai ales în comunele cu populație mixtă. Hebreii, de multe ori în complicitate cu mica burghezie sătească, inclusiv «poliția», acaparează totul. Comerțul e numai în mâna lor, iar de un timp sinistrele jivine au început să-și pună ghiarele și pe agricultură.

Evident, în astfel de comune țărănimea e complet robită sau decăzută, atât din punct de vedere economic, cât și cultural, religios — fiind sectară—, școlară, etc.

Autoritățile au luat diferite inițiative pentru a remedia răul. Măsurile lor sunt însă inutile, căci, cu sutele cămine culturale, dispensarii sau conferințe, nu se poate îndrepta nimic. Salutar ar fi ca, în centrele cu pecingine hebree, să se dea sătenilor posibilitatea de-a deschide ei înșiși prăvălii sau bănci de împrumut-ajutor reciproc. Altfel, situația va continua să se înrăutățească.

MIRCEA STREINUL

Cumpărarea unui avion care va purta numele Iașului

In ultima adunare a comitetului A. R. P. A., secția Iași, comitet care are în frunte pe d. general Atanasescu comandantul corpului IV armată, s'a făcut o dare de seamă asupra mersului societății, hotărându-se organizarea unei serii de serbări, conferințe, festivaluri și meetinguri, din beneficiile cărora să se strângă fondurile necesare cumpărării unui avion. Avionul va purta numele Iașului. Totodată s'a hotărât a se interveni la forurile Universitare și ministerul instrucțiunei pentru a se aproba crearea unei catedre de aviație la Universitatea din Iași. In acest mod se va populariza aviația totodată făcându-se o mare propagandă pentru aviație.

NIN.

Ceai artistic dansant

Duminică 28 Februarie a avut loc în saloanele din str. Câmpineanu 4, un ceai artistic dansant dat de d-nele din organizația secției femenine a sect. I Galben a part. național-creștin de sub presedinția d-nei Elena Firăurescu. Cu această ocazie a fost o nouă manifestare caldă și plină de însuflețire fiind toată asistența mulțumită că se găsește într'o atmosferă pur românească preferind jocurile și horele noastre românești. D-rele Rose-Blanche Nicolescu s'a distins recitând versurile poeților Oct. Goga, Coșbuc; d-ra Laetiția Schultz cu vocea frumos timbrată a cântat din duioasele noastre doine; iar d-ra Steluța Popescu a recitat cu mult talent versuri de Coșbuc, Eminescu și Bardă.

Ceaiul a fost onorat de d-na și d. Octavian Goga precum și mulți fruntași ai partidului național-creștin. Doamnele din comitetul organizațiunii au primit felicitări din partea asistenței atât pentru reușita organizării ceaiului cât și pentru frumoasele lor costume naționale.

La Iași se vor ridica statui Regilor Carol I și Ferdinand I

La Palatul mitropolitan a avut loc o consfătuire a parlamentarilor și demnitarilor ieșeni sub președinția I. P. S. S. Mitropolitului Nicodem. Consfătuirea a avut loc pentru a se discuta chestiunea ridicărei la Iași a statuelor celor doi regi. S'a hotărât să se înceapă strângerea fondurilor necesare construcției acestor două statui.

In urma discuțiunilor care au avut loc s'a hotărât ca statuia Regelui Carol I să fie așezată pe locul imobilelor din str. Ștefan cel Mare de lângă Comandamentul Corpului IV armată, imobile ce aparțin unor negustori jidani și care vor fi expropiate de primărie și se va amenaja un squar modern în mijlocul căreia va fi așezată statuia marelui rege Carol I.

Iar statuia Regelui Ferdinand I va fi așezată în locul imobilului Căpitănit din fața Fundației Ferdinand, imobil care va fi deasemeni expropiat până la Bejan.

S'a hotărît ca statuile să fie făcute de un sculptor român și nici într'un caz străin.

In scurt timp se va lansa un apel către populația întregei țări, cerându-se tuturor românilor să contribue pentru ridicarea statuelor regilor întregitori de neam. Apelul va fi redactat de Mitropolitul Nicodem.

Dela Asociația Intregului personal P. T. T. din România

Eri 4 Martie a. c. orele 18 d. a. s'a întrunit în prima ședință noul consiliu de administrație sub președinția d-lui *ing. Octav Costacea.*

S'a procedat la alegerea biroului Asociației și au fost proclamați în unanimitate d-nii: *președinte ing. O. Costacea; vicepreședinți: ing. C. Pătrașcu, I. Ștefănescu și D. Berbecioaia; secretar general: D-tru Constantinescu.*

In comitetul de direcție au fost aleși d-nii: *ing. C. Pătrașcu* președinte al comitetului; *av. Mihail Tezio; av. Alex. Iosif și F. Vasilache;* supleanți d-nii: *Nuțescu Virgil, Mitache C-tin și Ionescu Tănase.*

In comitetul de redacție al Cronicei P. T. T., au fost aleși d-nii: *ing. C. Pătrașcu,* director al comitetului; *av. N. Ionescu; Toma Popescu* și *Mihail Platon.*

Apoi s'a discutat și luat hotărâri pentru urgenta rezolvare a deziderat elor: 1. rectificarea vechimei avansărilor; 2. avansările pe 1937; 3. încadrarea titraților și încadrarea impiegaților; 4. rectificarea salariilor mici; 5. lichidarea integrală a datoriilor la Casa de Credit P. T. T.; 6. majorarea diurnelor.

Ședința viitoare a consiliului va avea loc Luni 8 Martie a. c. orele 20.30 în sala de consiliu a Federației Asociațiilor Publice din România în str. Aristide Briand Nr. 26 (fostă Regală).

Spania creștină

BURGOS 5 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite: Monitorul Oficial al guvernului naționalist publică o ordonanță prin care se recomandă repunerea în aplicare și intensificarea învățământului religios în școli, în timpul postului mare.

D. Von Neurath rămâne ambasador al Reichului la Londra

BERLIN 5 (Rador). — Cercurile germane autorizate socotesc absurde svonurile răspândite în străinătate prin care se arăta că d. von Neurath ar urma să înlocuiască pe d. von Ribbetrop ca ambasador al Reichului la Londra, iar acesta din urmă să treacă la conducerea ministerului de Externe al Reichului.

Studențimea a părăsit Capitala

Măsurile de evacuare a tuturor căminurilor și cantinelor studențești din Capitală s'au terminat. Pretutindeni evacuările s'au făcut în perfectă ordine. Căminurile și cantinele evacuate n'au fost sigilate, ele au fost date în primire administratorilor studențești și în supravegherea poliției. La căminul studenților în medicină, proprietatea studenților, a rămas întreg comitetul iar clinica de asistență medicală condusă de studenții în medicină a rămas deschisă.

O situație excepțional de grea e cu studenții orfani de războiu Timoceni și Macedoneni, aceștia n'au unde pleca, presupunând ca această vacanță va fi de scurtă durată o reîntoarcere spre țările de origină ar fi prea costisitor.

Rămâne ca ministerele respective să ia hotărîre.

Construcțiile Capitalei în mâinile Iudeilor

O problemă românească ce strigă să fie soluționată neîntârziat

Odată cu venirea primăverii, va începe și campania de construcție, mai ales în ceeace privește construcțiile mari, block-house, cu 8,10 și chiar 12 etaje.

Toate marile clădiri din Capitală, cari au schimbat cu totul spectul Bucureștilor, sunt în mâinile străinilor și mai ales în mâinile evreilor, deasemeni și cele care sunt în curs de execuție sunt tot ale acestora.

Deoarece proprietarul unui loc în general este un evreu sau o societate străină, dela sine se înțelege, că arhitectul, constructorul, cât și lucrătorii propriu zisi vor fi tot străini.

In majoritatea cazurilor, arhitecții și constructorii sunt evrei, iar meseriașii, așa zișii «specialiști» sunt UNGURI. Și numai arareori ne este dat să întâlnim câte un lucrător român, care este pus la muncile cele mai grele și este plătit cu o leafă, ce nu este suficientă nici pentru minimum de existență a lui, fără să mai fie vorba de familia sa.

CUM AU AJUNS JIDOVII PROPRIETARI

Dacă cercetăm actele de notariat, adică vânzările și cumpărările, fie de imobile, fie de terenuri, vom găsi că s'a respectat cu strictețe norma de mai jos:

Când un creștin oferă spre vânzare, cumpărătorul — în majoritatea cazurilor, — va fi un evreu. Dacă vânzarea o face un evreu, cumpărătorul va fi tot un evreu și nu vom întâlni niciun caz, ca un bun imobil să treacă din mâna unui evreu, în mâna unui creștin.

Deoarece ei sunt deținătorii de mari capitaluri, se înțelege cum marile proprietăți se găsesc în mâinele lor.

SE CLADEȘTE MEREU...

Cercetând autorizațiile ce s'au eliberat pentru noule construcții, care sunt în curs, cât și cele executate în ultimii patru ani, vom vedea că din punct de vedere numeric, românii sunt superiori străinilor, dar în ceeace privește cantitativ și valoarea imobiliară, creștinii sunt cu mult inferiori străinilor, care în majoritatea cazurilor sunt evrei.

Astfel sectorul III Albastru, are osuprafață de circa 1600 ha., din care aproximativ 400 ha. formează centrul Capitalei, iar restul de 1200 ha. periferia.

La periferie, imobilele se rezumă la câteva camere, care servesc de locuință pentru lumea nevoiașă, pentru muncitorime, mici funcționari și studenți.

Proprietarii clădirilor dela periferie sunt români, dar valoarea proprietăților lor este aproape incomparabilă, cu a celor ce se găsesc în mâinile străinilor. Și iată de ce: costul unui m. p. de pământ la periferie este de 2—300 lei, pe când costul unui m. p. în centru este de 5—8000 lei. In al doilea rând valoarea unui imobil la periferie se ridică până la maximum 800.000 lei, pe când un block în centru poate să valoreze zeci de milioane lei.

Astfel, făcând o proporție între valoarea imobilelor ce se găsesc în mâinile evreilor — deși sunt mai puține ca număr — și a celor ce sunt proprietari românii-creștini, vom vedea, că noi suntem într'o inferioritate adrobitoare.

Aceaș situație rușinoasă o întâlnim și în celelalte trei sectoare ale Capitalei, ceva mai mult, găsim cartiere întregi — getto-uri,—populate numai de evrei.

Tot atât de revoltător este că, stilul noilor construcții, n'are nimic comun cu stilul românesc.

DECE NU SE SESIZEAZA AUTORITAȚILE?

Dece autoritățile noastre, în special ministerul muncii, nu se sesizează și nu încearcă aplicarea legii protecției muncii naționale.

In noile construcții, care vor începe în curând să se impună întrebuințarea elementului românesc.

I. CIUTESCU

Agricultură comerţ

Pădurea, scutul agriculturii

Iată o binecuvântată expresie, care în ţara noastră începe să se încetăţenească, cel puţin în lumea celor legaţi prin meseria şi viaţa lor de economia pământului românesc.

Expresia nu este o figură de stil, ci veritabilă formulă matematică. Fiindcă în adevăr, agricultura este — între altele — funcţiune de pădure, este condiţionată în normala ei desvoltare de procţia naturală a pădurii.

Fireşte, multor oameni străini de asemenea preocupări, afirmaţiunea de mai sus li se va părea exagerată sau poate lipsită în întregime de sâmburele adevărului. Poate chiar mulţi specialişti în ale culturii pământului o vor primi cu îndoială sau neîncredere. Unii vor vedea în ea o căutată formulă a silvicultorilor, a acelor oameni învinuiţi că cred prea mult în binefacerile verdelui pădurilor noastre.

O scurtă discuţie ne va lămuri însă pe toţi asupra adevărului cuprins în formula: Pădurea, scutul agriculturii.

Agricultura noastră este prin excelenţă o cultură de stepă, adică de ţinuturi uscate. Pământul românesc cuprinde în sânul lui comori de rodnicie, o mare energie potenţială adunată acolo prin înseşi procesele lui de formare şi evoluţie în climatul de stepă. Acest pământ, nu prea bine lucrat în general, aşteaptă numai binecuvântarea ploii, spre a da rod abundent. Şi cine nu cunoaşte generozitatea pământului românesc în anii când Dumnezeu nu-şi întoarce faţa dela noi!

Dar cine nu cunoaşte jalea agriculturii şi a ţării noastre, în anii uscaţi, când doar sudoarea ţăranului mai umezeşte pământul uscat de arşiţă? Amintiţi-vă de foametele din Basarabia şi veţi avea în faţă întreg spectrul secetei în ţara noastră.

Ei bine, trebue să ştim, trebue să ne convingem de acest adevăr: pădurea este pavăza naturală, care aflată în preajma stepei şi străbătând-o acolo unde poate să crească, asigură condiţiuni mai blânde de climă, ferind stepa de secete excesive, de vânturi uscate şi de uscăciune atmosferică. Multă vreme s'a contestat influenţa pădurilor asupra climatului, asupra umidităţii acestuia în special. Greşeala principală a fost că lumea s'a călăuzit după rezultatele unor cercetări întreprinse în regiuni umede, în care, în adevăr, pădurea nu poate spori mai mult umiditatea. Dar cercetări mai noui, făcute în regiuni apropiate stepei, au stabilit că în adevăr o influenţă a pădurii asupra umidităţii climatului există şi este încă destul de însemnată.

Dar confirmarea cea mai categorică ne-o aduce realitate cunoscută de toţi: secetele cele mai frecvente se înregistrează acolo unde omul a îndepărtat pădurea pe scară mare din preajma stepei.

Basarabia secetelor neîndurate este astăzi cel mai uscat ţinut românesc. Cine însă cunoaşte pământul basarabean, ştie că în mare parte, tocmai în Sudul secetos el poartă semnele unui fost pământ de pădure. Pădurea a dispărut de acolo, iar seceta a devenit sistematică şi distrugătoare. Azi lumea basarabeană cere insistent scutul pădurii pentru păstrarea pământului care se roade şi se surpă tot mai mult în ţinuturile ondulate şi pentru îmblânzirea asprului climat.

Noi — prin sălbătecia şi fără-de-legile politicianilor şi ale societăţilor străine — am defrişat pe scară mare pădurile. Şi încă continuăm a o face chiar în preajma stepei.

Dar pădurea este mai mult decât atât. Departe de stepă- în zona păduroasă, ea este un admirabil regulator al regimului apelor şi un protector al pământului munţilor şi dealurilor.

Despăduririle în zona forestieră conduc la desechilibarea regimului apelor, la inundaţii şi la eroziuni şi surpări de terenuri; pământul fuge din munţi şi dealuri, lasă stâncile goale şi pustii, iar în vale îngroapă sub viituri câmpuri şi aşezări omeneşti.

Inundaţiile catastrofale din America şi dela noi produse în urma despăduririlor pe scară mare arată ce însemnează pentru agricultură pădurea depărtată de stepă.

«Pădurea, scutul agriculturii», iată ce nu trebuesc să uite cel puţin de acum înainte oamenii noştri politici.

Acele binecunoscute, dar mereu neascultate cuvinte de Profet ale Marelui Nostru Ferdinand, care nu a fost silvicultor, ci Marele Rege al Destinelor noastre, să le ridicăm la măreţia şi imperativul de lege naturală.

«S'a păcătuit prea mult prin exploatarea nechibzuită a pădurilor.

Acel care pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebue să uite că pregăteşte sicriul agriculturii».

V. FORESTIER

Acordul comercial cu Jugoslavia

Pe ziua de 20 Martie, va pleca la Belgrad d. Valer Pop, ministrul industriei şi comerţului, spre a semna noul tratat de comerţ şi navigaţie încheiat între România şi Jugoslavia.

In cursul săptămânii viitoare, va fi semnat la Bucureşti, protocolul privitor la reglementarea plăţilor cuprinse în acest cod.

Măsuri împotriva speculei

CONFERINŢA DE ERI DELA MINISTERUL INDUSTRIEI ŞI COMERŢULUI

D. Valeriu Pop, ministrul industriei şi comerţului a lucrat eri cu d-nii: Emil Lobonţiu, vicepreşedintele Camerei, Daniel Tecău şi Em. Marian, secretari generali ai ministerului de industrie şi comerţ şi Cezar Popescu, directorul general al industriei.

S'a examinat anteproectul modificator al actualei legi a speculei, ce va conţine sancţiuni drastice contra speculanţilor, precum şi o accelerare a procedurei actuale care de multe ori compromitea însăşi ideia reprimării delictelor.

Deasemeni s'a mai examinat şi posibilitatea unei regrupări a cartelurilor şi trusturilor în cadrul unei distribuiri a produselor în conformitate cu cerinţele naţionale.

Plăţile de materiale şi personal pe luna Martie

Următoarele repartizări de sume s'au făcut din bugetul statului pentru plăţile pe luna Martie.

438.471.894 lei, pentru cheltuelile de materiale şi personal la ministere.

90.500.000 lei, pentru regularea de conturi.

5.671.000 lei, pentru fondul apărării naţionale.

173.747.113 lei, pentru plata creanţelor din exerciţiile închise 1934—35.

Condiţiile acordului comercial româno-elveţian

Delegaţia română care a tratat în Elveţia încheierea unui nou acord de comerţ şi de plăţi, s'a prezentat d-lui Valeriu Pop, ministrul industriei şi al comerţului, prezentându-i un memoriu cu privire la negocierile ce s'au dus la Berna.

D-nii: I. Gr. Dumitrescu, ing. Mitescu şi Iordan, au făcut ministrului de industrie şi comerţ, o detailată expunere, arătând că s'a convenit ca să se majoreze cota de devize libere, dela 11 la sută la 18 la sută.

S'a mai aprobat că în contul de clearing, o cotă de 15 la sută să servească pentru plăţile financiare de stat, 5 la sută pentru plăţile financiare particulare şi 11 la sută pentru arierate.

Din rest, 15 la sută vor servi la plata mărfurilor comandate de stat.

Elveţia a mai admis ca certificatele de export, necesare importului nostru, să fie satisfăcute numai în limita celor de care dispun importatorii români.

Din expunerea făcută, reese că prin noul acord, ne vom asigura, din exportul efectuat în Elveţia, un stoc de devize mai important decât până acum.

In ce priveşte, certificatele albastre, stabilite prin vechiul acord comercial, ele n'au fost desfiinţate.

Suntem însă, în măsură a şti, că certificatele albastre vor continua să existe, dar sub altă formă, utilizându-se în aşa fel, încât să permită şi un control din partea noastră, în ceiace priveşte importul din Elveţia.

Congresul internaţional de ştiinţe economice şi sociale

In cadrul expoziţiei internaţionale dela Paris, care după cum se ştie va avea loc în vara acestui an, se va organiza în capitala Franţei, un mare congres internaţional de ştiinţe economice şi sociale.

Comitetul de organizare este format din d-nii:

Henri Truchy, *president, profesor al facultăţii de drept din Paris şi membru al institutului internaţional de statistică;* André Liesse, Germain Martin, Edgard Allix, Maurice Ausiaux, Louis Marlis, Adolphe Landry, şi William Rappard, Marcel Maison, Charles Rist, Justin Godard, Georges Risler, André Siegfried şi F. Lepelletier, *vicepreşedenţi.*

Se vor discuta, între altele: problema etalonului aur, şomajul şi remediile sale, economia dirijată, finanţele publice; programele de lucrări publice; cooperarea indigenilor şi europenilor la punerea în valoare a ţărilor coloniale, etc.

Comitetul de organizare al congresului a invitat din partea României, pe d. prof. Mihail Manoilescu, fost ministru şi guvernator al Băncii Naţionale.

Şedinţele congresului se vor ţine la facultatea de drept din Paris.

Noul taxe de consumaţie

Ieri a fost trimis consiliului legislativ, pentru a-şi da avizul, proectul de lege întocmit de ministerul de finanţe privitor la înfiinţarea taxelor de consumaţiune asupra ţesăturilor de bumbac importate, a bumbacului însăşi şi pentru sporirea taxelor la cafea şi unele produse metalurgice

Sumele rezultate din aceste noui taxe vor fi destinate exclusiv fondului apărării naţionale.

Din calculele făcute asupra acestei noui impozări, reiese că se vor realiza circa 350 milioane lei, sumă care a fost prevăzută de altfel în bugetul general al statului pe exerciţiul 1937—38, după cum am arătat într'unul din reportajele publicate în ziarul nostru zilele trecute.

Taxele pe cafea vor fi sporite cu 15 lei la kilogram.

Raporturile dintre producătorii agricoli şi industriaşi

Miercuri seara s'a întrunit comitetul Uniunii Camerelor de comerţ şi industrie luând în discuţie o serie de chestiuni la ordinea zilei.

S'a luat act de hotărîrea ministerului de finanţe de a extinde patenta fixă.

Uniunea şi-a exprimat părerea de a se menţine comisiile judeţene precum şi actuala redactare a legii în ce priveşte societăţile anonime.

După ce s'a discutat regimul ce se crează prin noua lege de încurajare a agriculturii şi a comerţului de maşini agricole, s'a trecut la problema reglementării raporturilor dintre producătorii agricoli şi industriaşi. S'a constat că modificările făcute nu satisfac suficient pe nici una din părţi.

MICUL DEJUN

Naţionalizarea barourilor

Incă de acum doi ani Baroul Ilfov a fost primul corp constituit al profesoniştilor care a dat semnalul luptei de naţionalizare. Sufocat de numărul din ce în ce mai mare al jidanilor cari îl năpădiseră — şi cari ajunseseră să formeze şi o majoritate numerică, după ce aveau o covârşitoare majoritate a afacerilor, — a trebuit să se scuture voiniceşte de această pletoră şi cu avânt tineresc a isbutit să impună la conducere primul consiliu naţional.

Două probleme se puneau spre rezolvire acestui consiliu:

1. O verificare amănunţită a situaţia fiecărui avocat străin, ştiindu-se că mulţi s'au strecurat în barou fără a avea măcar dreptul de cetăţenie românească, iar odată înscrişi, deşi depuseseră jurământ Regelui şi Constituţiei, practicau făţiş cu stânga.

2. Stăvilirea numărului înscrierilor noi a străinilor, fără origina curat românească.

Dacă prima chestiune cerea timp mai îndelungat şi nu s'a rezolvat decât sporadic prin eliminarea din corpul avocaţilor a câtorva elemente veşnic inculpate şi apărători în procesele comuniste, cea de a doua a făcut obiectul preocupărilor imediate şi a fost adoptată şi de alte barouri din ţară.

Pentru prima dată în congresul general al avocaţilor în toamna 1935 la Tg. Mureş, s'a hotărât să se avizeze asupra *mijloacelor de naţionalizare a barourilor.*

Deşi chestiunea fusese adoptată în moţiunea congresului, Uniunea Avocaţilor a ezitat să pună problema în deliberarea barourilor şi a amânat congresul anual al avocaţilor pe anul 1936.

Sub presiunea creşterii curentului naţionalist, consiliul Uniunii întrunit la 12 Decembrie trecut a luat în discuţiune rezoluţia dela Tg. Mureş şi a invitat barourile din ţară să consulte adunările lor generale în zilele de 31 Ianuarie şi 7 Februarie din acest an, asupra acestei chestiuni.

S'a arătat atunci într'o cuvântare a d-lui Istrate Micescu—această culme a gândirii româneşti, decanul Baroului Ilfov şi delegatul său în consiliul Uniunii avocaţilor—că problema ce se pune e numai de apărare a naţiunii dominante faţă de invazia străinilor şi de recâştigarea drepturilor pe care trebue să le avem ca majoritari şi pe care din slăbiciune şi compromisuri le-am lăsat să ne fie încălcate.

Barourile s'au pronunţat după majoritatea ce aveau ca elemente de origină etnică românească sau străină. Primele au opus un «veto» categoric, hotărând «numerus nullus» cel puţin pentru 10 ani pentru înscrierea de avocaţi străini şi nedefinitivarea stagiarilor astăzi înscrişi; celelalte, au socotit în principiu ca elementul etnic trebue să aibă preponderanţă, dar în starea actuală a constituţiei şi legilor în vigoare nu se poate modifica nimic.

Consiliul Uniunii întrunindu-se din nou a constatat aceste moţiuni şi a hotărât să le aducă în discuţia congresului general al avocaţilor convocat pentru 4 Mai la Bucureşti.

Urmează ca atunci să se rezolve această chestiune fără nici o întârziere şi fără nici un compromis. Ea nu poate fi decât într'un fel: *numerus nullus» pentru înscrierile în barou a celor ce n'au origina curat românească, pentru cel puţin 10 ani.*

Aceasta o doreşte nu numai conştiinţa fiecărui avocat român şi majoritatea barourilor cari au adoptat-o dar o cere sentimentul românesc al ţării, care se afirmă din ce în ce mai puternic şi vrea să triumfe cu un moment mai devreme.

Iar hotărârea congresului să fie obligatorie pentru toate barourile din ţară, cari să lupte pentru îndeplinirea ei. Şi să fie un exemplu şi pentru alte corpuri de profesionişti care s'o adopte îndepărtând străinii de neam şi de sânge din mijlocul lor.

Numai aşa se va isbuti să se îndeplinească misiunea ce a fost încredinţată acestei generaţii de către destinul neamului românesc, să curete ţara de bălăriile care au năpădit-o.

Iar avocaţii să fie mândri că au pornit această mişcare şi pilda lor să rămână viitorului.

N. I. CONSTANTINESCU

„Neo-spiritualismul european"

Rolul ideologiei legionare

Invitat de asociaţia *„Liga [illegible]"* d. Christian Petrescu — din gruparea de ideologie naţionalistă şi corporatistă a d-lui Mihail Manoilescu — a ţinut de curând o foarte interesantă şi mult aplaudată conferinţă vorbind despre *„Neo spiritualismul european"*, (doctrine novatoare în Occident).

Depăşind cadrul banal şi tipic în care se tratează obişnuit problematica crizei europene, d. *Christian Petrescu* a făcut o foarte subtilă analiză a spiritului occidental, înfăţişând jaloanele importante ale liniei sale de evoluţie şi proectând cu deosebire elementele actuale din structura spirituală a occidentului.

Domnia sa a arătat că sub aparenţa uniformităţii occidentale, pe care o dă lipsa cotidiană de înnoirea ei (cenzurile) Europa trăeşte intens o perioadă de prefacere adâncă. De sub toate aspectele Occidentului răbufnesc periodic forţe noui, cari se manifestă vizibil în cele mai diferite domenii de activitate. In special s'a luat poziţie făţişă împotriva *materialismului* şi împotriva *liberalismului* în viaţa socială. Demonstrând preeminenţa forţelor spirituale în privinţa evoluţiei colective, d. *Christian Petrescu* arată cum apar elementele unei noui idealităţi atât pe planul gândirii filozofice, cât şi pe planul realizărilor practice. Analizează, în filosofie, neo-spiritualismul indeterminist *(bergsonismul)* şi neo-spiritualismul determinist (pornit dela *A. Fouillée*, dar acum redevenit de mare actualitate).

Bergsonismul aduce o acerbă critică a raţionalismului *şi o re participarea* întreagă *a sufletului la viaţa colectivă, şi apoi demonstrează realitatea fenomenului de* evoluţie şi progres. *Voluntarismul lui Fouillée aduce* ideia-forţă *şi prin ea justifică omenirii marea putere şi marea datorie care stă în* idealism. *Totuşi niciunul din aceste curente de gândire (di altele analizate sumar, în treacăt) nu afirmă o anumită* misiune *a omului, un destin suprem al lui. Elaborarea spirituală a Occidentului este încă incetă şi insuficientă.*

Poate tocmai aceasta critica culturii şi civilizaţiei occidentale are aca în lipsa de spiritualitate a Europei. O. Spengler şi contele H. Kayserling au făcut demonstraţii de mare răsunet. D. Christian Petrescu a explicat substratul acestei ofensive împotriva Occidentului european mai ales din partea Germaniei totdeauna imperialiste, şi apoi (cu o analiză a misticismului asiatic) din partea Asiei, care prin atacul spiritual al Europei cuprinde şi o eliberare, dar şi o înfrângere a acesteia.

Adevărul incontestabil este că Europa are nevoie de o respiritualizare. Dar d. *Christian Petrescu* demonstrează că această regenerare nu se poate opri la afirmarea primariatului spiritual, chiar aşa cum apare din elementele încă nearticulate ale concepţiilor filosofice şi sociale. Fenomenele de viaţă socială, — fascismul şi naţional socialismul — merg mai departe (cu deosebirea că naţional-socialismul tinde să reînvie tipul germanului de totdeauna, disciplinat şi imperialist, *fără accentul spiritualist pe care îl pune mai grav fascismul* [illegible] totuşi nici acestea nu ating ţinta.

In această privinţă d-sa subliniază caracterul complex şi originalitatea legionarismului *românesc, ca fenomen de viaţă nouă*, care este *profund creştin* prin *întreaga sa etică*, ceiace îl deosebeşte de celelalte mişcări. *Europa nu are nevoie de misticismul asiatic — care înseamnă reverie, depersonalizare în neant, şi inactivism — ci de o spiritualitate nouă în care se va afirma* cultul muncii şi etica creştină. *De aci, strălucitul viitor al* legionarismului, *exemplu tipic de viaţă românească* [illegible]. *Prin creştinismul său esenţial, legionarismul este o concepţie completă de viaţă şi* va radia cu siguranţă, în *Europa întreagă.*

L. L.

Descreşterea natalităţii la europeni

Cifre alarmante, vrednice de reţinut

Presa italiană dă alarma asupra gravului fenomen al descreşterii natalităţii, care se accentuiază în ultimii 6 ani în Italia fascistă. In deosebi unele oraşe ca: Turin, unde numărul morţilor depăşea pe al naşterilor cu 0,37 la mie, Triest cu 0,87 la mie, Florenţa cu 1 la mie, iar Bregna cu 1,45 la mie; şi ce e mai îngrijorător faptul se petrece şi la sate — secătuindu-se treptat rezervorul de vitalitate şi regenerare etnică. In provinciile Liguria şi Piemont natalitatea este de 13,8 şi 14,1 la 1000 locuitori. Pe când în Germania natalitatea are indicele 19 la mie la fel şi Franţa — în mod eronat considerată drept o naţiune cu natalitatea foarte redusă, având indicele 15,2 la mie, iar Anglia 14,7.

In Italia — la 1881 erau 38 naşteri la 1000 locuitori, pe când în 1936 se nasc abia 22 copii la mia de cetăţeni.

Când ne gândim la cifra pe care o reprezintă sacrificiul răsboiului [illegible] pe deoparte, iar pe de alta la extinderea Imperiului colonial — faptul e în adevăr alarmant pentru politica *expansiunii* şi cea *demografică*, urmărite cu tenacitate de regimul fascist.

DAR NOI *cum stăm în România întreagă?* S'a constituit şi o Asociaţie a *„Corpului technic al statisticienilor"?!* (Technica e la modă!) Se fac recensăminte oficiale, dar rezultatele nu se dau în vileag şi nu prea corespund realităţii. *Problemele demografice şi de eugenie* se pun în mod imperios şi la noi. Să nu se uite: din pragul noului an, *Suveranul Ţării* fixa *3 axe directive* sau probleme cardinale: *Armata, (apărarea naţională), drumurile—căile de circulaţie şi higiena* (sănătatea) *naţiunii!*

SILVIU

Exportatorii de păsări vii se plâng ministrului cooperaţiei împotriva C. F. R.-ului

Nu este mai puţin adevărat, că dacă exportul de animale al ţărei noastre, se găseşte astăzi în această cumplită suferinţă, apoi unul din factorii principali ai acestei rele stări de lucruri sunt mijloacele de expediţie, în speţă calea ferată.

Sunt ştiute, de întreaga lume exportatoare, şicanele interesate de cele mai multe ori ce se fac în obţinerea de vagoane necesare transporturilor de marfă.

Iată că în sprijinul afirmaţiunilor noastre un fapt proaspăt vine să confirme această dureroasă stare de lucruri pentru exportul nostru românesc cât şi pentru această administraţie mai sus amintită.

Asociaţiunea exportatorilor de păsări vii din Basarabia şi Bucovina, protestează printr'o telegramă expediată ministerului Cooperaţiei împotriva faptului că C. F. R.-ul nu s'a grăbit să rezolve nici până ieri, cererea lor de vagoane pentru export înregistrată încă dela 24 Februarie. Această lipsă de solicitudine, creiază exportatorilor noştri grave prejudicii materiale prin faptul că întreaga cantitate de păsări achiziţionată pentru export este în situaţiunea de a o pierde din cauza lipsei de depozitare cât şi a unei îngrijiri necesare bunei conservări a mărfei.

Se înţelege că din această gravă stare de lucruri, însăşi economia naţională are mai mult de pierdut din următoarele două motive: deprecierea mărfei în ţările importatoare şi apoi pierderea debuşeurilor atât de greu căpătate.

Ne asociem în totul la durerea exportatorilor români, aducând la cunoştinţa ministerelor cooperaţiei şi comunicaţiilor această intolerabilă stare de lucruri ce trebuie să înceteze imediat.

Publicitatea românească

Acest spaţiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile şi magazinele româneşti şi creştine din Capitală.

Prin această iniţiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulţi dintre industriaşii şi comercianţii creştini, în ceea ce priveşte folosirea presei naţionaliste pentru reclama produselor lor. Comercianţii şi industriaşii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor româneşti vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înşeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult şi mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânşii.

Imediat însă ce vom adopta faţă de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă şi la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din faţa noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naţionalistă triumfătoare, îi calcă pe toţi în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună

Tapiţeri: Rădulescu, Victoriei 188; «Tinerii asociaţi», Dinculescu, Rahovei 99.
Tipografi, Edituri: «Tipografiile române unite», Rahovei 42.
Uniforme: «Cloşca cu pui», Carol 62.
Vopselării: Dumitrescu, Popa Tatu No. 3.
Spălătorie chimică: Pârvu C. I. Brezoianu 54.
Ceaprazari: Paraschiv Culea, Lipscani 6 (sub Grand Hotel).
Electrician tehnician: Cristescu, str. Foişor 113 (şcoală).
Băcănii: Cooperativa legionară str. Gutenberg No. 3.
Articole fotografice: Alex. Ionescu Iaşi, Bd. Brătianu 16.
Articole de menaj: Vişan şi Stancio Bd. Mihai Ghica No. 48.
Articole de sport: Dârlău, Academiei No. 6.
Tapiţerie: Strugaru, Moraşanu (atelier reparaţie) Filiti 11.
Băcănii: Năstase Florea, Biserica Enei 7; Borza, Apolodor No. 27.
Ceasornicari: Dumitru Cotorelea, str. Lizeanu No. 20.
Galanterie: Creţu, Pânzari No. 13.
Croitorie: Maria Panduru, str. Muzelor No. 25; Teodoru, Victoriei 77.
Drogherii: Stanian, bdul. Carol 5; Stănescu, Brezoianu 29; Popescu, Elisabeta 20.
Electrotehnice, Radio: Vrabie I. Sfinţilor no. 23; Lăzărescu-Tătăiea, Piaţa dr. Botescu.
Fierărie: Prisăcaru, Buzeşti 24; Bogdănescu, Carol 33.

INFORMAŢIUNI

Comisia de agricultură a luat în discuţie proectul de lege pentru încurajarea plantelor textile.

Intr'o şedinţă viitoare se va continua dscuţia pe articole.

Cercul stud. vlăscean, şi-a ales în ziua de 28 crt. următoarea comisie de verificare:

Cuza Marinescu, preşedinte, Dinu Adameşteanu şi P. Stănescu membri.

Comisia de verificare a cercului stud. vlăscean, face cunoscut, că în mod automat îşi prelungeşte amndatul şi îndeplineşte funcţiunile conducerii, până la alegerea noului comitet, ce se va face după deschiderea cursurilor universitare.

D. prof. dr. Anton Dobrovici dela facultatea de medicină din Bucureşti, va conferenţia despre: «Turburări cardio vasculare şi serologie», astă seară, la orele 9, în amfiteatrul mare al spitalului Colţea, în cadrul ciclului de actualităţi organizat de Asociaţia Internilor şi foştilor Interni de Spitale.

D. ministru dr. I. Costinescu însoţit de d. dr. Tănăsescu, medicul şef al Capitalei, a luat parte eri dimineaţă la inaugurarea cantinei a asistenţei sociale dela Grozăveşti.

D. P. Alexandrescu-Roman, secretar general al ministerului muncii, însoţit de d. inspector general Anghel Petrescu a făcut eri o inspecţie inopinată la căminul serviciului casnic din B-dul Regele Alexandru I. No. 14.

D. secretar general va aduce la cunoştinţa d-lui prof. I. Nistor, ministrul muncii, constatările făcute, făcând şi diferite propuneri de îndreptare în legătură cu cele constatate.

D. prof. Universitar Nichifor Crainic va ţine Duminică 7 Martie 1937, orele 18, în sala «Dalles», o conferinţă cu subiectul: «Muncitorii şi proprietatea individuală», sub auspiciile grupării «Reacţiunea» şi în folosul Casei muncitorilor.

Biletele numerotate, se pot reţine la sediul grupărei «Reacţiunea», str. B. Poincaré (fostă Academiei) No. 1 sau la sediul gazetei «Reacţiunea» Pasajul Victoriei, scara B, et. 1.

Preţul biletelor: 100, 50, 30 şi 20 lei, iar pentru studenţi şi muncitori 10 lei.

Eri seara s'a întrunit la ministerul cooperaţiei într'o consfătuire d-nii Algiu, secretarul general al ministerului cooperaţiei, Petrini şi Teodorescu directorul regiunii viticole hotărându-se satisfacerea dezideratelor societăţii de horticultură.

Excursiunea agronomilor şi economiştilor români în Jugoslavia ce se aproba a se face la sfârşitul lunei Martie a fost amânată în urma intervenţiei ministerului de externe Jugoslav, în luna Mai, din cauza timpului nefavorabil.

Se ştie că prin dispoziţiunile decretului de valorificare a grâului, exportul făinei de grâu, indiferent de număr, este încadrat în regimul general al grâului.

In ce priveşte autorizaţiile de export pentru ţările cu devize negociabile sau devize slabe, acestea au neapărată nevoe de autorizaţia oficiului de valorificare.

Secretarul general al ministerului cooperaţiei, d. Algiu a plecat aseară la Praga pentru a reprezenta guvernul român la inaugurarea Târgului de Mostre care va avea loc Duminică.

AMSTERDAM, 4. (Rador). — Eri a avut loc aci un match internaţional de hockey pe ghiaţă între echipa selecţionată a Poloniei şi reprezentativa oraşului Amsterdam. Matchul s'a terminat cu o victorie categorică a polonezilor, cu 7:0.

Din țara legendelor

Răvaș dela Părintele Jertfei dela Majadahonda

Mare luptător naționalist al Ardealului, părintele protopop Ion Moța, scrie ziarului nostru

«Buna Vestire» a primit dela Orăștie următoarea scrisoare:

Mult stimate d-le profesor,

Văzând «Buna Vestire», după ce, de altfel, vă cunoaștem scrisul din «Calendarul» și «Porunca Vremii», scrie care v'a remarcat imediat printre aleșii cugetători cari își samănă gândurile pe pagini de ziare, — și cetind cei 2 articli din No. 1 al ziarului, — ca și, de altfel, și alți articli, dar mai ales acei doi, — în cari ridicați pe aripile puternicului și lucitorului d-voastre talent, pe fiul meu Ionel, în sfere atât de înalte, și-i zugrăviți acolo icoana atât de luminoasă, încât par'că mă îndoesc de nu puneți prea multă idealizare și-l învăliți într'un nimb, ce întrece cât ar admite cumpănirea obiectivă a omului și a faptei, —

— văzând cu această manifestare a unei atenții atât de îmbrățișetoare pentru fiul meu, fie că este aceea ținută în măsură, fie că e pusă în ea și nifică poezie, sfântă și binevoitoare poeziei, —

— dați-mi voe să vă prezint, în numele meu și al familiei, sau și mai mult în... a lui Ionel, — cele mai recunoscătoare mulțumiri, pentru prea frumoasele aprecieri a lui și a faptei lui.

Dacă el, dragul nostru, nu v'a mai poate aduce această mulțămită — primiți-o, vă rog, dela mine, așa sinceră și înlăcrămată, cum vi-o prezint...

Cu mulțumita aceasta de-odată, aflați, vă rog, că vom edita 2 volume, cu amintiri despre fiul meu Ionel. Jumătate din vol. I va cuprinde: istoria vieții lui, așa cum eu o știu, cum am văzut-o și mai ales cum o înțeleg azi, după cele întâmplate.

Capitolul II va da telegramele și scrisorile primite cu prilejul morții lui în luptele din Spania, scrisori cari toate depășesc importanța unor condoleanțe convenționale (precum le puteți vedea și în foile aci alăturate și însemnate pe ici-colea, de mine), fiecare exprimând câte un gând deosebit, câte o notă originală asupra omului și faptei.

Capitolul III: Binecuvântările Bisericii, prin graiul Arhiereilor Ei (la Roman, Cluj, Sibiu și București) în cuvântări foarte drept apreciatoare.

Iar capitolul cel mai larg, va fi cel al: Rostirilor cugetătorilor și scriitorilor, ca și a multor nepretențioase, dar bine simțitoare inimi, — făcute prin presă, ziare și reviste, asupra evenimentului, cu tâlcul și urmările lui.

Aci vor fi plasate la loc de frunte, după marea lor vrednicie, părerile exprimate de d-voastră prin cei 2 articli, — ca și prin alții. Și că vor fi scopului de mare folos. Căci materialul de mai sus, rânduit cu grijă, dând un întreg caleidoscop de opinii, cari de cari mai plăcut și drept grăitoare, — vor da o «Cartea Credinței» celei bune, la cer conducătoare.

Pusă în mâinile tineretului de azi și de mâine, ca va să le arate: cum e privită și prețuită (de posteritate) o viață trăită cu ochii la cel mai înalt ideal: Hristos, — sau, mai drept zis: trăită mai aproape de cer, ca de pământ. Ca să fie un îndemn și pentru ei. Acea carte va ridica multe fețe dela pământ, la cer...

Pe lângă articlii de înaltă esență ai d-voastre, vor fi plasați și articlii celorlalți luminați colaboratori ai d-voastre, — ai d-lui Toma Vlădescu și altora, ca ajutând la scopul superior al cărții.

Salut cu respect pe d. Toma Vlădescu, iar pe dv. vă rog să primiți asigurarea deosebitei stime ce vă port.

Protoiereu *IOAN MOȚA*

Orăștie, 3 Martie 1937.

„Salto mortale"

Pregătirile liberalilor pentru o prelungire a guvernării
Salturile hașiste

Zilele trecute, am arătat situația din sânul partidului liberal, după memorabila ședință a delegației permanente, în care toți fruntașii au abjurat principiile programatice ale doctrinei liberale, socotind că anumite imperative de moment le impune o metamorfozare.

(Noi sincer o mărturisim că socotim această metamorfozare mai mult metempsihoza unor vechi păcate, pe care voluntar le ispășește azi întreg partidul, păcate mult mai vechi decât acelea, cu care lumea opoziționistă îi acuză).

Ultimele evenimente, cari au prilejuit în lumea politică o stare de mare tensiune în care cei mai slabi și-au pierdut capul, iar cei mai șmecheri au profitat, au dat încă odată posibilitatea guvernului de a prosti partidul d-lui Mihalache cu vagi promisiuni de succesiune, prin intermediul d-lui Vania Inculeț (mincinosul partidului) și în același timp să impună d-lui Dinu Brătianu o atitudine mai mult decât binevoitoare față de d. Tătărăscu.

SALTURILE HAȘISTE

Relatam dealtfel acum o săptămână, atacurile hașiste împotriva guvernului Tătărăscu pe care-l acuza atunci de slăbiciune cerând cu insistență retragerea partidului dela putere, făcând un cor barbar alături de bătrânii partizani ai d-lui Dinu Brătianu. (Pe atunci nu se întrezărea nici o posibiltate de prelungire a guvernării Tătărăscu).

Eroul sacrificiilor naționale, d. Jean Manolescu de Strunga conducea întreg tam-tamul protestatarzilor memorandiști strigând: «destul! Ne-am săturat! Trebue să facem în sfârșit un mare sacrificiu spre binele nației, etc., etc. Eu unul sunt gata să trec în opoziție oricând». (Credem și noi!)

In cursul unei săptămâni însă multe s'au schimbat, delegația permanentă convocată la început în chip de for suprem de judecată a d-lui Gh. Tătărăscu, a devenit un simplu «parlament trunchiat» în care «dictatorul Guță I) și-a spus hotărîtor cuvântul. Și nici o barbă n'a mișcat în semn de protestare. Chelliile au asudat, dar au tăcut.

Gruparea hașistă cu o noapte înainte a prezentat d-lui Dinu Brătianu un codicil testamentar, sărind numai în patru zile dela înălțimea unor proteste vehemente din nou la pieptul ocrotitor al d-lui Tătărăscu.

Brațele bătrânului președinte au căzut iarăși necoprinzând la sânu-i sec de lapte, nici unul dintre fiii pocăiți.

SE PREGATEȘTE PRELUNGIREA GUVERNARII?

Măsurile schițate în Consiliul de miniștri ținut Marți dimineață, se pare că devin acuma un program de nouă guvernare, cu multe obiecțiuni de sonoritate naționalistă. Iar pentru o justificare imediate se pregătesc o serie de legi pentru protecția muncii naționale, împotriva trusturilor, etc., etc.

Schimbarea de front a hașiștilor devine astfel explicabilă și compensată îndestul. (Primatul național va fi aplicat cu multă strictețe înlocuindu-se străinii prin hașiști în toate consiliile de administrație).

Iată în scurt intențiile guvernului Tătărăscu înainte de convocarea majorităților parlamentare de astăzi după masă.

Partitura președintelui de consiliu este gata și cum partidul național-țărănesc gestează încă până la 4 Aprilie, n'ar fi exclus ca d. Tătărăscu să pregătească a surpriză pentru ziua întâia a lunii viitoare.

O păcăleală se obicinuiește, dar tare ne e teamă ca însăși păcăleala să nu fie tot o păcăleaăl, dar pentru cei cari o încearcă.

STILEX.

Politica Italiei

Hotărârile marelui consiliu fascist sunt comentate de întreaga lume, căci ele nu impresionează numai prin conținutul lor, ci și prin tenacitatea sistematică, energia, per severența cu care se știe că vor fi urmărite.

Câtă deosebire între hotărârile Italiei fasciste și hotărârile Italiei giolittiene de acum cincisprezece ani. Biata Italie înainte de Mussolini! Adevărată cenușereasă între marile puteri. Cine se uita la notele ei, la protestele ei! Cine o lua în seamă? La Versailles, Tigrul, Lloyd George și mălăețul Wilson răseseră cu poftă când Orlando — ca să-i intimideze — plecase trântind porțile, cu acelaș succes cu care le trântise și Ionel Brătianu al nostru.

Astăzi lucrurile s'au schimbat. Cincisprezece ani de fascism au transformat Italia într'o mare putere, temută, respectată, admirată. Acum un an Italia a cucerit Abisinia, a *învins lumea* și — ceeace e mai greu — a respins atacul perfidului dar invincibilului Albion.

Așadar marele consiliu a hotărât: 1) intensificarea înarmărilor; 2) realizarea cât mai grabnică a unei economii autarhice; 3) strângerea relațiilor cu Germania; 4) încurajarea Spaniei naționaliste; 5) menținerea pozițiilor italiene în Mediterana. Este un program îndrăzneț, războinic chiar.

Italia arată clar că nu se teme de înarmările britanice și că interesele ei vitale sunt în Mediterana.

Este justificată această atitudine? Firește că da. Italia este o peninsulă scăldată pe toată imensa lungime a fruntariilor ei maritime de Mediterană. Mediterana nu e pentru ea numai un drum de trecere spre un imens imperiu colonial — cazul Angliei — ci viața însăși. Așa dar Italia nu are de ales: ori e atât de puternică în Mediterană încât să inspire respect chiar celei mai mari forțe maritime ori e vasala Angliei, așa cum a fost înainte de fascism.

Dar o asemenea atitudine are o dublă consecință: în interior încordarea tuturor resorturilor națiunei pentru a înfăptui relativa independență economică, în exterior *cu orice preț* victoria naționalistă în Spania și înțelegerea cu Reichul.

Victoria rușilor în Spania ar periclita poziția italiană în Mediterana, deaceia fascismul va face sforțări uriașe pentru izbânda lui Franco.

Dar cum să poți vorbi tare în Mediterana când ai fi în conflict cu Reichul? De aci necesitatea unei înțelegeri cu Germania. Cu ce preț? Poate chiar cu prețul abandonării Austriei. Manifestările politicei mussoliniene sunt elocvente. Declarații categorice că Roma nu socotește oportună restaurarea Habsburgilor. Afișarea sentimentelor de prietenie față de Germania. Mutism cu privire la Europa Centrală.

Inseamnă aceasta o abdicare a Italiei?

Nu! Puternicii nu abdică dar înțeleg. Actuala situație din Austria nu poate dura la infinit. Cel mai mare om politic al lumii, de la Bismark încoace se retrage treptat dintr'o poziție care i-a adus imense foloase, dar care nu mai poate fi menținută de cât cu riscul unei încordări la extrem a relațiilor italo-germane. Cui ar folosi această încordare? Numai bolșevismului.

De aceia să dăm cuvenita importanță hotărârilor Marelui Consiliu Fascist. Ele înseamnă o dată în politica atât de maleabilă, atât de abilă, atât de tenace totuși a d-lui Mussolini. Politică ce se încadrează minunat în tradiția națională italiană și care a adus Italiei *prestigiul* și *Imperiul*.

PAUL MIHAIL

Cetiți în «Buna Vestire» de mâine:

„Indemn la descifrare"

de d. profesor MIHAIL MANOILESCU

In jurul „atentatului politic" dela Iași

Instrucția s'a împotmolit brusc. Nu se mai vorbește de studenți și toată ignobila campanie jidovească de compromitere a tineretului studios naționalist, a rămas suspendată în vânt

Se împlinesc acum două zile, de când cercetările menite să identifice pe autorii stupidei agresiuni dela Iași, au ajuns la un punct mort. Ultima versiune era că se examinează petele de «sânge» de pe o haină a studentului CARPEN. Dar rezultatele acestui examen n'au mai fost date publicității, probabil fiindcă nu mai prezintau nici un interes... Parte din studenții arestați cu această ocazie au fost eliberați aseară și azi dimineață și fără îndoială că în cel mai scurt timp vor fi eliberați toți. Iar paralel cu aceasta, imunda, ignobila campanie deslănțuită de presa jidovească împotriva tineretului studios naționalist pe această temă, par'că a fost tăiată cu foarfeca... Nici o filipică n'a mai apărut în ziarele deochiate de astăzi, împotriva «FIOROȘILOR ATENTATORI».

CE INSEAMNA TOATE ACESTEA?

Semnificația tuturor acestor fapte e clară: «FIOROȘII ATENTATORI» n'au fost nici studenți și cu atât mai puțin naționaliști, toată gălăgia făcută în jurul *«atentatului politic»* a fost un *bluff* și cei cari au provocat acest bluff n'au curajul să dea publicității ultimele constatări ale anchetei.

Cum rămâne însă cu aceia cari în persoana studențimii române inocente, au ultragiat însăși imagina Țării de mâine?

Partidul național-țărănesc se pregătește de congres

Secretarul general al partidului, a trimis instrucțiuni tuturor organizațiilor din țară în vederea congresului general convocat la 4 Aprilie.

Se specifică în comunicatul dat că fiecare organizație va trimite câte 6 delegați, astfel că numărul total socotind și sectoarele Capitalei, ar fi de circa 500.

Teama de un conflict armat între voinicii ardeleni și călărimea de lăptari a d-lui Ion Mihalache este evidentă.

Un guvern în adevăr tare!

Ziarul jidovesc «DIMINEAȚA», se entuziasmează foarte în fața unui articol apărut în presa germană asupra guvernului BLUM. Reproducem aci cuvânt cu cuvânt din DIMINEAȚA pasagiul cel mai important:

Scriitorul Friederich Sieburg, autorul cărții «Dieu est-il français?» — care este corespondentul din Paris al ziarului «Frankfurter Zeitung» — publică în acest ziar un articol intitulat «Dece poziția lui Blum este tare?», în care se spune intre altele:

«In parlament ca și în masse, guvernul Blum este uimitor de solid. Dacă se face un moment abstracție de dificultățile economice și financiare, trebuie să se recunoască că dela stabilizarea francului de către Poincaré, Franța nu a avut un guvern așa de solid. Tot mai mult, opinia publică are sentimentul că d. Blum este «de neinlocuit» pentru a guverna Franța, căci azi este nevoie de două lucruri: încrederea masselor și a capitalului.»

Dacă germanii sunt aceia cari îl elogiază pe d. Blum și guvernul său, am înțeles perfect rațiunea ditirambelor.

Spania este naționalistă

SALAMANCA 4 (Rador). Agenția Havas anunță: Teritoriul aflat actualmente subt suveranitatea naționaliștilor reprezintă 65 la sută din întinderea Spaniei.

Numărul locuitorilor de pe teritoriul ocupat de naționaliști este de 13 milioane, în vreme ce subt dominația guvernului din Valencia se află 9 milioane.

Recolta pe teritoriul Spaniei naționaliste este de 34 milioane chintale de grâu, iar pe teritoriul guvernamental de 16 milioane chintale grâu.

Spania naționalistă produce anual 1.600.000 tone fer, iar Spania guvernamentală 1.500.000.

Producția de aramă este în întregime în mâinile naționaliștilor.

Toate ziarele naționaliste publică azi o statistică oficială, ca răspuns la o declarație a guvernului din Valencia, care afirmă că «bogățiile reale ale țării» sunt în mâinile guvernamentalilor.

ORA 2

Legea „deplinelor puteri", pe punctul de-a fi adusă în Parlament

Se știe că de multă vreme, guvernul d-lui Tătărescu, pregătește O LEGE A DEPLINELOR PUTERI, pe baza căreia ar urma să guverneze după închiderea Parlamentului. Acum a început să circule tot mai insistent și mai semnificativ svonul că această lege va fi trecută cât mai curând prin Cameră și Senat.

Din această cauză, au început să prindă ființă incertitudini asupra duratei actualei sesiuni parlamentare, unii începând a susține că nu vor fi închise corpurile legiuitoare la 15 Aprilie ci la 15 Martie.

In momentul de față se examinează constituționalitatea legii proectate.

Nici o lojă masonică n'a fost desființată

Suntem în măsură a informa cu precizie pe cititorii noștri că până astăzi n'a fost desființată nicio lojă masonică din țară.

Nu numai atât, dar știm că hotărîrea guvernului de a desființa masoneria în țara românească, nici n'a format obiectul unui jurnal al consiliului de miniștri. S'au purtat doar discuțiuni verbale care n'au avut nicio acțiune practică.

Deci, lojile masonice continuă a activa, în țara noastră, nestingherite de nimeni, contrar celor afirmate cu privire la desființarea lor.

Prelungirea stări de asediu

Ce conține noul proect de lege

Astăzi, consiliul de miniștri va lua în discuție proectul de lege prin care starea de asediu va fi prelungită dela 16 Martie 1937, până la 16 Septembrie 1937, cu dreptul de a o prelungi pe încă 6 luni.

Proectul prevede competința tribunalelor militare, crimele și delictele prin articolele: 184—231, 253—255, 258—263, 294—295—298, 308—312, 313—314, 315—322, 328—337, 349—352, 359—373, 417—418, 494—495—497, 529—534 prevăzute în codul penal Regele Carol al doilea.

Și menține în competința instanțelor militare infracțiunile prevăzute în articolele 283—284 și 286 din acelaș cod.

Deasemeni, cad în competința instanțelor militare toate infracțiunile prevăzute în articolele 250, 463, 464, 466, 470, 477, 490, 499 și 443 din acelaș cod. Pentru delictele prevăzute în articolele de mai sus se aplică maximum de pedeapsă.

CU EFECT RETROACTIV

Chiar dacă infracțiunile au fost comise înaintea promulgării acestei legi, tot instanțelor militare li se vor declina competența judecării infracțiunilor prevăzute în articolele de mai sus.

Când instanțele civile vor judeca infracțiunile prevăzute în textele arătate, apelul ministerului public prin derogare de la dispozițiile art. 326 și 455 codul procedurii penale, suspendă liberarea preventivului.

MASURILE POT FI INASPRITE PRIN DECRET

Când se constată îmbrăcămintea comună la mai multe persoane cu semnificația de a aparține unui partid sau unei organizații cu scopuri politice, se socotește ca uniformă interzisă și se pedepsește prin art. 324 C. P. și art. 27 al legii pentru reprimarea infracțiunilor contra liniștei publice.

ECOURI ȘI POLEMICI

Ziarul nostru a debutat onorabil. Abia apărut și a și primit salutul calomniilor din partea huliganilor stângei.

Noul cod penal — prin urmare — va debuta cu câteva procese de calomnie intentate scumpilor noștri «adversari».

———

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 3 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a asistat la Opera Română la reprezentația dată de artiști ai Operei Comice Franceze.

———

Astă seară la orele 19, în Sala de bibliotecă a Senatului, are loc consfătuirea majorităților parlamentare.

D-nii Petre Bejan și Petre Ghiață, vor arăta printre altele cum se întărește un regim cu arcași, sau pe înțeles popular, cum se poate face din păsat, biciu...

D. ing. Ion Macovei, directorul general al C. F. R. a participat la lucrările «Conferinței Internaționale Feroviare» dela Bruxelles.

Terminându-se lucrările s'a înapoiat în capitală reluându-și ocupațiile.

Odată cu înapoierea d-sale a încetat delegația de director general a d-lui Th. Baiș, subdirector general.

———

In toată țara a produs o profundă impresie, chipul demn și disciplinat în care și-au evacuat studenții căminele din cele patru mari centre universitare ale Țării. Nicăeri nu s'au încercat opuneri, așa după cum ar fi dorit dușmanii noștri, tineretul studios făcându-și un punct de onoare din a-și comprima resentimentele și din a arăta că știe să păstreze ordinea IN ORICE IMPREJURARE.

Această bărbătească stăpânire de sine la tineretul nostru naționalist, este prin ea însăși o dovadă de forță. E bine să se știe acest lucru...

La Paris a apărut de curând, mult așteptata carte a d-lui MIHAIL MANOILESCU: *«Le Parti Unique»*.

Subliniem numai deocamdată acest eveniment urmând să-l comentăm în curând, așa cum se cuvine.

———

D. general Gabriel Marinescu, subsecretar de stat la interne, a informat în cursul serii pe d. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului și ministru de interne, asupra rezultatelor complete ale operațiunilor de evacuare și închidere a căminelor studențești din Capitală și din [illegible].

———

Ministerul educației naționale a dispus revizoratelor școlare ca pe viitor să nu mai numească învățători sectanți în posturile vacante dela școlile primare din țară.

Disperata situație a guvernului din Valencia

MADRID, 5. — In Valencia este iminentă o criză de regim. Dorința cea mai arzătoare a guvernului este să se mute la Barcelona. Se opun însă autoritățile catalane. A produs enormă senzație știrea lansată de postul de radio Valencia, care confirmă svonul că se cere imediata tragere la răspundere a lui Largo Cabalero și a generalilor care au dus trupele comuniste la desastrul de astăzi.

Ziarul comunist «La Batalia» din Barcelona cere demiterea lui Largo Cabalero și a guvernului din Valencia. Se afirmă că Largo Cabalero a făcut toate pregătirile, spre a putea fugi din Spania. Un crucișător englez așteaptă sub presiune în portul Taragona spre orice eventualitate.

Se confirmă știrea că o parte din milițieni duc tratative cu generalul Franco.

La Madrid și Valencia au avut loc grave desordini din cauza lipsei de alimente.

Situația, spune corespondentul lui «Daily Telegraph», este mai critică ca oricând în Spania comunistă.

D. Tătărescu la Palat

Astăzi la amiază, d. GH. TATARESCU, prim ministru și ministru de interne, a fost primit în audiență de către M. S. Regele.

Șeful guvernului a informat pe larg pe Suveran, asupra ultimelor evenimente în curs.

D. prof. Bratu a părăsit sanatoriul

D. profesor TRAIAN BRATU, victima trâmbitatului *«atentat politic»* din Iași, a părăsit aseară sanatoriul.

D-sa rămâne acasă sub observația medicilor și peste cel mult două-trei zile, va putea părăsi locuința.

IMPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU». STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-ST[illegible]